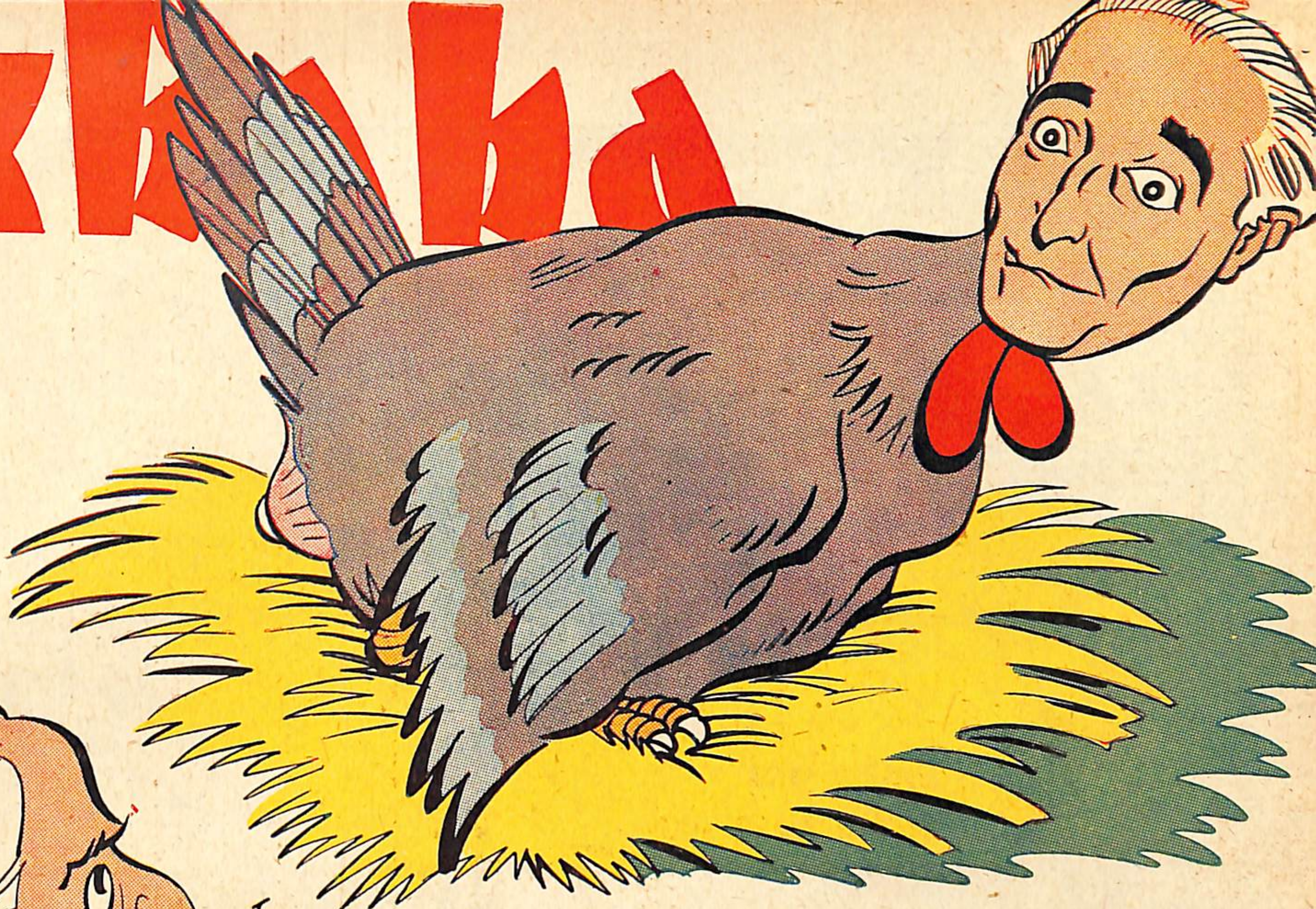
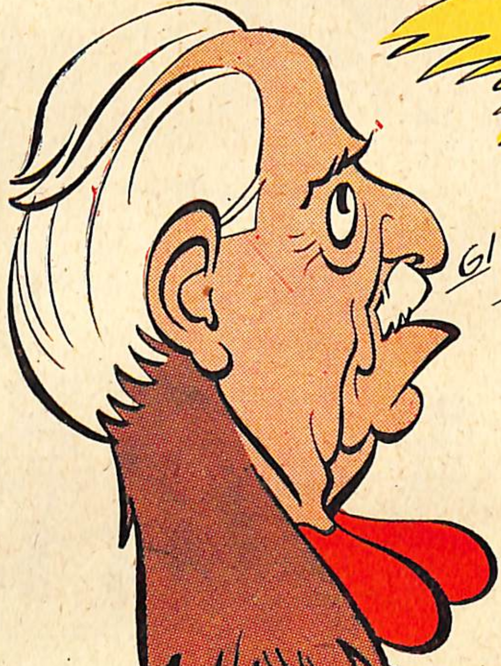
Akbaba

İki yeni parti kurulacağı söyleniyor. — Gazeteler —

— Yine biz yumurtlayacağız galiba !..

TASARRUF SAHİPLERİNE

4 SUAL/4 CEVAP

2 ay ara ile yapılacak 2 büyük çekilişte en fazla ikramiye veren banka hangi bankadır?	Türkiye İş Bankası, 30 Aralıkta 3 Milyon ve 7 Martta 2 Milyon olmak üzere, arka arkaya yapacağı 2 büyük çekilişte, cem'an 5 milyon liralık ikramiye dağıtıyor
2 ay ara ile en fazla hesap sahibine ikramiye veren banka hangi bankadır?	Türkiye İş Bankası, senesonunda ve yeni yılın ilk çekilişinde cem'an 16.993 talihliye 55 Apartman Dairesi ile 2.800.000 lira tutarında para ikramiyeleri veriyor.
2 ay ara ile yapılacak 2 büyük çekilişte en fazla sayıda büyük ikramiye veren banka hangi bankadır?	Türkiye İş Bankası, 30 Aralıkta: 1 hesap sahibine 6 daireli Apartmanın tamamını, 1 hesap sahibine 3 daireli Apartmanın tamamını, 26 hesap sahibine 26 Apartman Dairesi, 4 adet 100.000 lira, 4 adet 50.000 lira, 15 adet 5.000 lira ve 7 Martta: 1 hesap sahibine 6 daireli Apartmanın tamamını, 14 hesap sahibine 14 Apartman Dairesi, 2 adet 100.000 lira, 50 adet 5.000 lira olmak üzere 2 çekilişte cem'an 118 Büyük İkramiye dağıtıyor.
2 ay ara ile yapılacak 2 büyük çekilişte 3 Apartmanın Tamamını veren banka hangi bankadır?	Türkiye İş Bankası, 30 Aralıkta 1 hesap sahibine Ankarada, Kavaklıderede bulunan 6 daireli bir Apartmanın tamamını, aynı çekilişte bir hesap sahibine Bahçelievlerde bulunan 3 daireli bir Apartmanın tamamını... 7 Mart çekilişinde de gene bir talihliye Çankayada bulunan 6 daireli muhteşem bir Apartmanın tamamını veriyor.

Yukarıdaki sual ve cevapları lûtfen iyice tetkik ediniz. Tasarruflarınızı en iyi şekilde değerlendiren Bankanın gene İş Bankası olduğunu göreceksiniz.

FAAL d - 678

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

SAHİP VE BAŞYAZARI: Yusuf ziya Ortaç

YAZI AİLESİ: Aziz Nesin, Adnan Veli, Nimet Arzık, Oktay Verel, Selâmi İzzet Sedes, Adnan Tahir, Selâmi Yurdatap, Hüseyin Korkmazgil, Kenan Akıncı, Semiramis Aydınlık.

KARİKATÜR AİLESİ: Necmi Rıza, Turhan Selçuk, Yalçın Çetin, Nehar Tüblek, Cafer Zorlu, Bülent Şeren, Mehmet Polat, Yaşar Tonguç, Zeki Beyner, Burhan Solukçu.

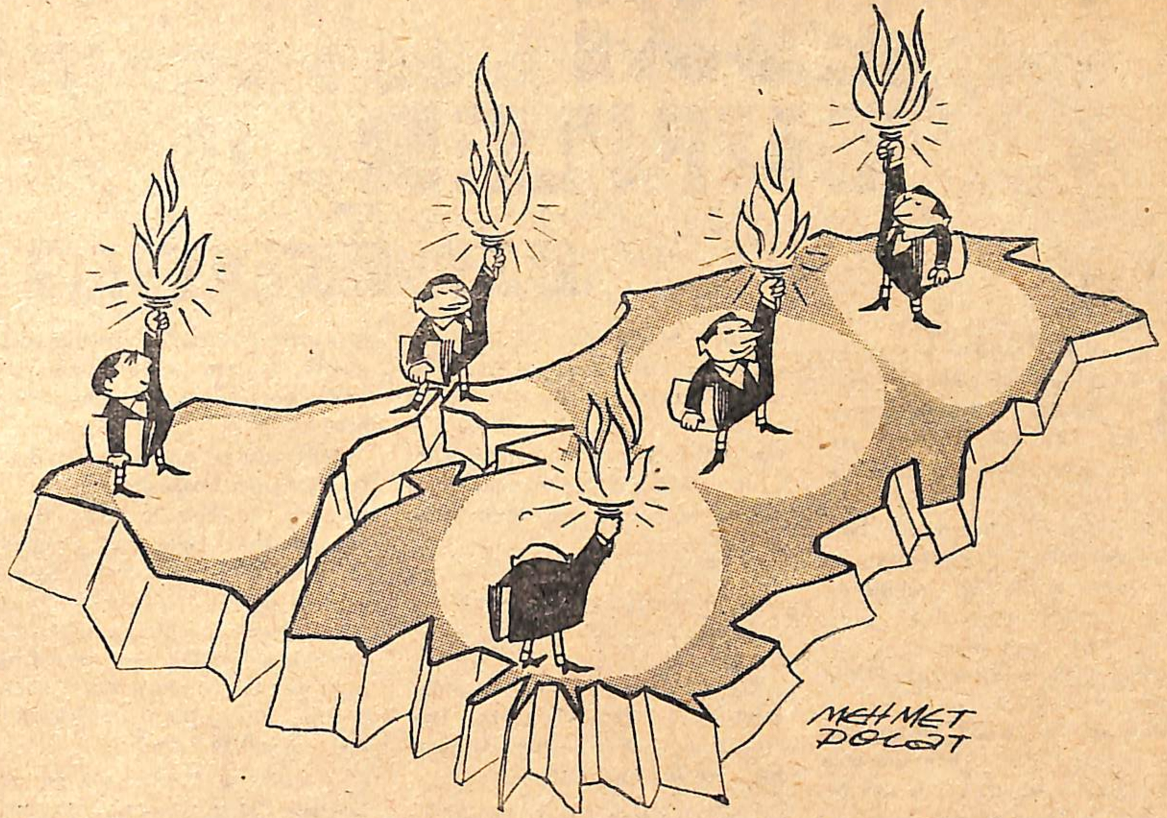
Yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer: Ercan Matbaası
Kapak baskısı: Şaka Matbaası

Abone bedeli: Yıllığı 50, altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllığı 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilmesi istenen abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.
Fiatı: 100 kuruştur.

İDARE YERİ: Divanyolu, Klodfarer caddesi, No. 8 - 10 Daire: 3.
Telefon: 22 18 11

İLÂN FİATI: Kapak içi, santimi 15 lira, iç sayfalar 20 liradır.

Sayı: 457 — Yıl: 38
15 Aralık 1960

Aydınlanan Türkiye!

EDİRNE ÜNİVERSİTESİ

EDİRNE Üniversitesi... Düşünen alını, yazan eli, söyleyen ağızı öpeyim!

Şimdi bir acı hayal oldu: Ben coğrafya okurken, vatan haritasında, Edirne'den sonra, Selânik, Manastır, Yanya, İşkodra vardı?... Bizim Avrupa topraklarımızdaki vilâyetlerimizdi bunlar... Ya şimdi?... Şimdi, Edirne'den sonra kuzeyde Bulgaristan var, batıda Yunanistan!... Hepsini, Enver Paşa hürriyetine kurban verdik!

Bursa'dan sonra, doksan yıl, Osmanlı başkenti olan Edirne, Halk dilinde, şair Nedim'in kalemindeki gibi anılırdı: Edrine...

Edrine şehri mi bu yâ, gülşen-i me'vâ mıdır?
Anda kasr-ı padişâhî cennet-i âlâ mıdır?

Bir aralık nüfusu yüz bini bulmuştu Edirne'nin. O, yalnız toprağiyle değil, camileriyle, köprüleriyle, Bedesteni ve Ali Paşa çarşısiyle de Türktür. Hayır, hayır, bu kadar da değil... Ya Edirne'nin sanat dünyasına armağan ettiği tahta işleri?.. O tavanlar, o kavukluklar?... Adsız Türk ustaları, Edirne'de, ölü tahtaya, hâlâ yaşayan bahar canlılığı vermiştir.

Güzel ve büyük şehrimiz Edirneyi, düşman ayağı dört kere çiğnedi: 1829 ve 1878 de Ruslar, 1910 da Bulgarlar, Birinci Dünya Savaşı sonunda da Yunanlılar...

Bunun sonucu, göçler başladı ve Edirne her gün biraz daha boşaldı, biraz daha yoksul düştü.

Atatürk'ün hakikat olamıyan bir hayali varmış: Yakınlarına «Çocuklar, dermiş, hepimiz Edirne'de biraz toprak alalım. Bahçeler içinde ikişer, üçer odalı evlerimiz olsun... Yılın bir kaç ayını orada geçirelim.»

Bunu, hükûmetimizden istiyeceğimiz birçok hizmetlerden ayrı zenginlerimizden istemeliyiz. İlk hatırıma gelen, iyinin, güzelin fedakâr insanı, büyük dostum Kâzım Taşkent'tir. Onun yenilmez enerjisi, bu kampanyaya umduğumuz hızı verebilir.

Edirne'ye milletçe yerleşmeliyiz: İşimizle, gücümüzle, gönlümüzle... Almanya'da, bütün bakkal camekânlarını süsleyen Bulgar peynirinin yerini bizim Edirne peynirimiz niçin almasın?... Edirne'nin, o eski Türk evlerini süsleyen mis sabunları niçin unutulmuş şöhretine kavuşmasın?... Lerzan Bengisu, bu eski tahta eserler diyarına niçin yeni bir hava, yeni bir ürperiş ve uyanış götürmesin?...

Ve Üniversite bahçesinde kamp kuran, açıkta kalmış gençlerimiz niçin, niçin, niçin Edirne Üniversitesinde hasretlerine kavuşmasın?...

Millî Eğitim Bakanımız, bu isteğe, ayni istekle cevap verirken, haksız diyeceğimiz bir korku ile «güçtür» diyor. Evet, güçtür, hem de çok güç... Ama kendileri de, bütün arkadaşları gibi, o vazife koltuğunda güçlükleri yenmek için oturmuyorlar mı?...

Edirne'de, Avrupa sınırındaki bu tek serhat şehrimizde kuracağımız en sağlam siper, en aşılmaz kale, bir üniversite olacaktır. En yenilmez ordu da o aydınlar ordusu!

Yusuf Ziya ORTAÇ

El şakası!

KARAGÖZ

BENİM çocukluğumun sineması Karagöz'dü. Ramazan geceleri, Setli Kahveye hayâl perdesinin kurulduğunu duyunca kendimizden geçerdik.

Setli Kahve, Beylerbeyi'nde İskele Meydanında, Cami Rıhtımının yanındaydı. Yolun bir yanında, deniz üstü bahçesi vardı bu kahvenin. Yaz günleri sayılı müşteriler, orada, top ağaçların altında serinlenirdiler.

İftardan sonra büyük babam, muşamba feneri yakar, beni elimden tutar, kendisi teravihe giderken beni de Karagöz'e bırakırdı.

Perdenin karşısında, irili ufaklı komşu çocukları, avuçlarımızda fındık, fıstık, sevinçten çıldırarak göstermeliğin kalkmasını beklerdik.

Fındık, fıstığın satıcı dilinde tek adı vardı: Eğlencelik!

Haaa... Siz, benim çağdaşım olmayan gençler, galiba göstermeliğin de ne olduğunu bilmezsiniz, değil mi?... Anlatayım: Göstermelik, deve derisinden bir semboldür. Abstre resmin o kadar güzelini hiçbir sergide görmedim. Göstermelik beyaz perdede meşalenin önünde durur. Vakit geldi mi, içeride bir zırıltı duyarsınız: Sivrisinek sesleriyle karışık bir arı vızlaması... Bu, ucuna sigara kâğıdı yapıştırılmış kamıştan bir düdüktür. Onun vızıltısiyle göstermelik kalkar ve Karagöz başlar.

Ama, Karagöz başlamadan önce afacan seyircilerin curcunası başlamıştır:

Başlar mısın, başlıyalım mı?
Karagöz'ün evini taşlıyalım mı?..

Karagöz'ün repertuvarı zengindir: Kanlı Nigâr, Ferhat'la Şirin, Baskın, Yalova sefası... Otuz Ramazan her gece bir başka eğlence...

Perdeye tef sesleri içinde türküler çağırarak ilk önce Hacivat gelir:

On kere demedim mi sana sevme
dokuz yâr,
Sekizde sefa, dokuzda cefa, onda
bir iş var,
Bunda bir iş var!

Hacivat sahneye gelip de ince belini kırarak poz aldı mı, hiç değişmeyen ilk sözü şu olurdu:

— Ooof, haaay hak!...

Benim çocukluğum, saltanatın son günlerine rastlar. Şimdi, elli yılın ötesinden düşünüyorum: Demek ömrümüz Karagöz perdesinden farksız, her zaman, her zaman, her zaman böyle iç çekmişiz: Ooof, haay hak!...

Ondan sonra Hacivat'ın, Hacivatça monoloğu başlardı:

— Bir yâr-ı kafadâr olsa... O söylese bendeniz dinlesem, bendeniz söylesem, o dinlese... Oturan ahibba safayâp olsa!...

Vıcık vıcık dili bir yana, Hacivat Çelebi'nin istediği tam demokrasi değil mi? O söyliyecek, öbürü dinleyecek... Sonra, öbürü söyliyecek, o dinleyecek... İnsanın:

— Keşke şu Menderes'in yerinde Hacivat Çelebi olsaydı, diyeceği geliyor!

Hacivat, bu isteğini:

— Yâr bana bir eğlence, yâr heey!

Diye bitirince, perdenin köşesinden Karagöz'ün başı görünür. Içkırlağı başından biraz arkaya kaymış, sol yumruğu çenesinde, sağ kolunu öfkeyle sallayarak cevap verirdi:

— Geliyorum, patlama kerata!...

Hacivat'ın nezaketine bu karşılığı yadırgamayınız. Hacivat Osmanlı kibarıdır, Karagöz halk efendimiz!

Karagöz'de imparatorluğun bütün tipleri vardır: Arnavut, Lâz, Çerkez, Arap, Kürt, Yahudi... Sonra, Beberuhi, Tuzsuz Bekir, Çengi...

Beberuhi, hayal perdesinin cücesidir. Emin Kalafat gibi bir şey... Ama sadece boyu benzer, huyu benzemez. Pek sevimli bir komiktir.

Tuzsuz Bekir'e gelince... Nağrayı basıp perdede görününce, korkudan, çocuk vücudumuzdaki ayva tüyleri diken diken olurdu: Anasını kesen, odur. Babasını biçen, odur. Kızkardeşinin ciğerini rakısına meze yapan yine odur!.. Herif Bumin Yamanoğlu gibi bir şey!

Bir de Karagöz'ün hânendelik oyunu vardır: İşsiz ve meteliksiz kalan iki ahbap başbaşa verir, kendilerine geçim yolu ararlar. Hacivat, hânendelik yapmayı teklif eder. Ya ni birer sakallı Zeki Müren, olmayı...

Başlarlar seslerini akort etmeğe... Karagöz tiz perdeden bir hey hey çeker:

— Hey heeey!...

Hacivat gayet nâzik yalvarır:

— Aman Karagöz'üm biraz daha pest... (Türkçesi, daha hafif...)

Karagöz ikinci heyheyi daha hafiften çeker... Ama Hacivat bunu da beğenmez, bunu da yüksek bulur...

— Aman biraz daha pest.. Aman biraz daha pest! diye diye o hale getirir ki, artık Karagöz'ün sesi seslikten çıkar bir nefes, bir son nefes olur... Hani sık sık bizim düştüğümüz durum!

Hatırlarsınız sanırım, Karagöz'ün hanendeliği, basın konusunda karikatürcülerimize çok ilham vermiştir. Şu otuz sekiz yıllık Akbaba koleksiyonunda kalemlerimize, fırçalarımıza kaç kere, kaç kere, kaç kere:

— Aman Karagöz'üm biraz daha pest!

Diye yalvardık, yalvarıyoruz... Bu gidişle yalvaracağız da!

Benim tanıdığım en usta Karagözcü meşhur Kâtip Salih'ti. Şehir Tiyatrosunun ünlü sanatçılarından rahmetli Hazım da eski Karagözü, kendi geleneğini bozmadan modernleştirmişti biraz... Amatörler arasında da iki kişi tanırım: Ercüment Ekrem Talû ile Osman Cemal Kaygılı.. İkisi de klâsik Karagözü, bütün taklitleriyle çok güzel oynatırdılar. İçine günün nüktelerini de katarak.

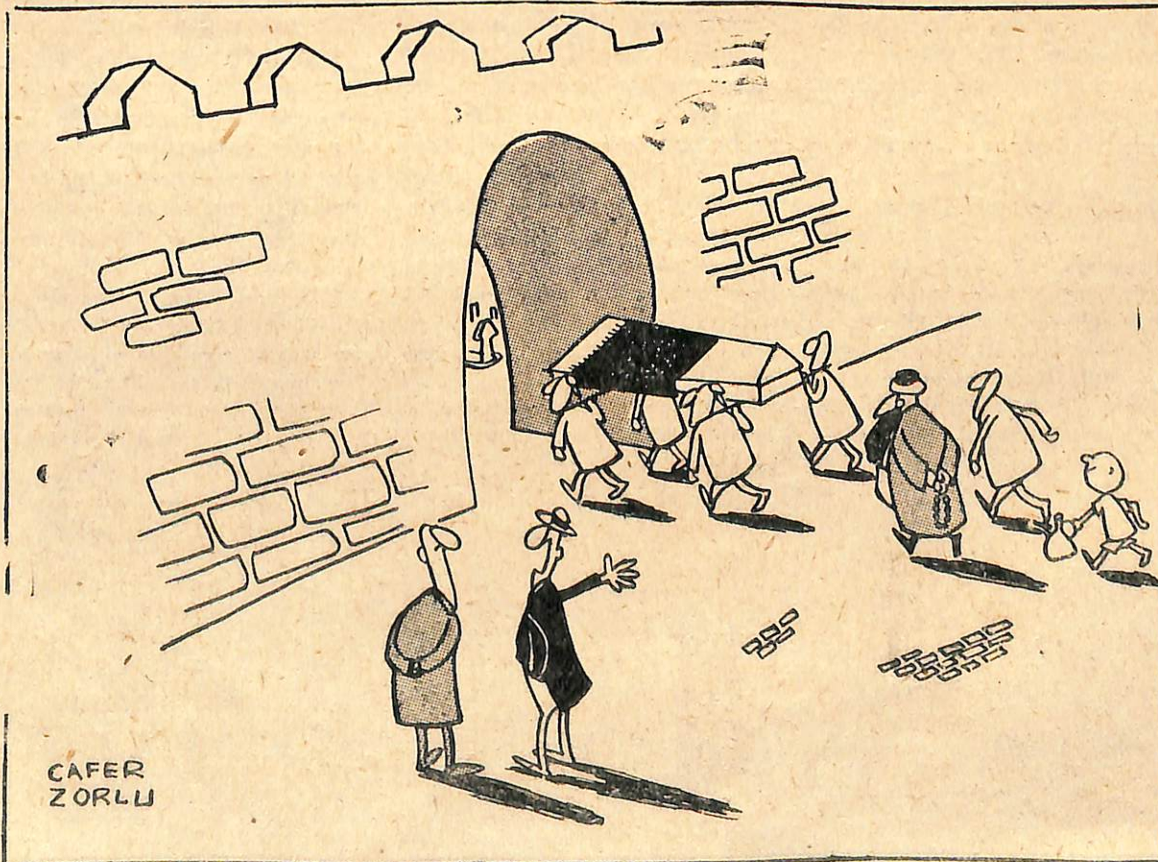
Rahmetli Naşit bir de canlı Karagöz tecrübesi yaptı. Pek tutmadı sanırım... Belki de Karagöz neslinin kalmadığı günlere rastladığı içindir.

Karagözün aslı Çinlilerin gölge oyunudur derler. Son araştırmalar, gölge oyununu Çin'e götürenlerin de Türk akıncıları olduğunu belirtiyor. Adı: Kalkoraç oyunu imiş.

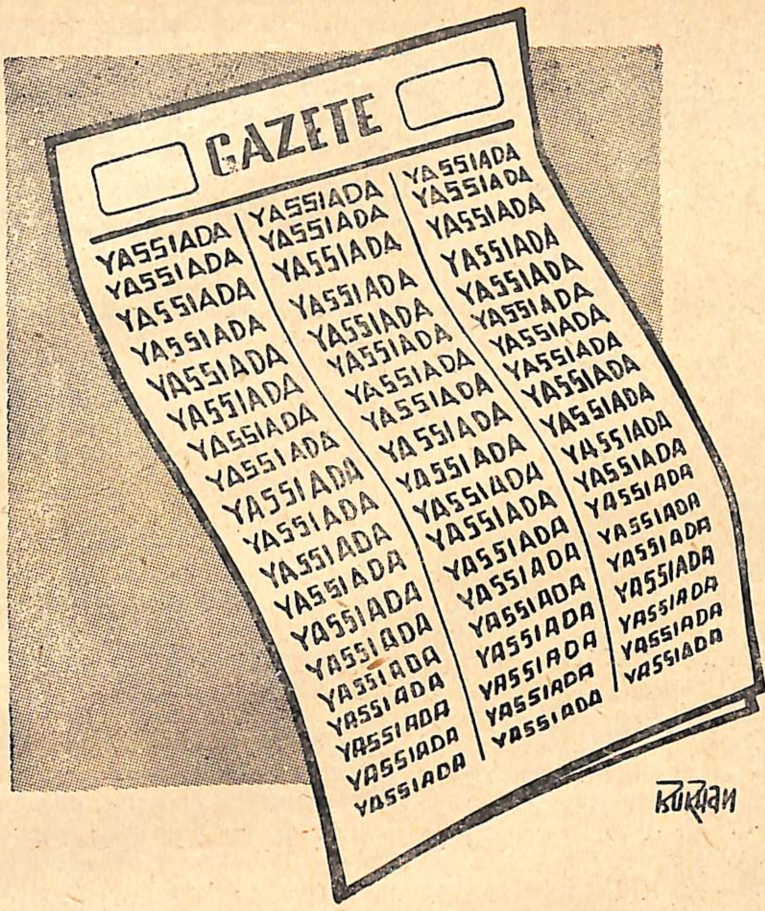
Bilirsiniz, Karagözün bir adı da hayal perdesidir. Şöyle gözlerimizi yumup bir düşünelim: Her gün hakikat perdesinde kaç Karagöz, kaç Hacivat, kaç Beberuhi ve kaç Tuzsuz Bekir görüyoruz. Değil mi?...

Milletlerarası perdede bile Karagözün bütün tipleri var: Şu Kruçef nedir? Bir Tuzsuz Bekir değil mi?

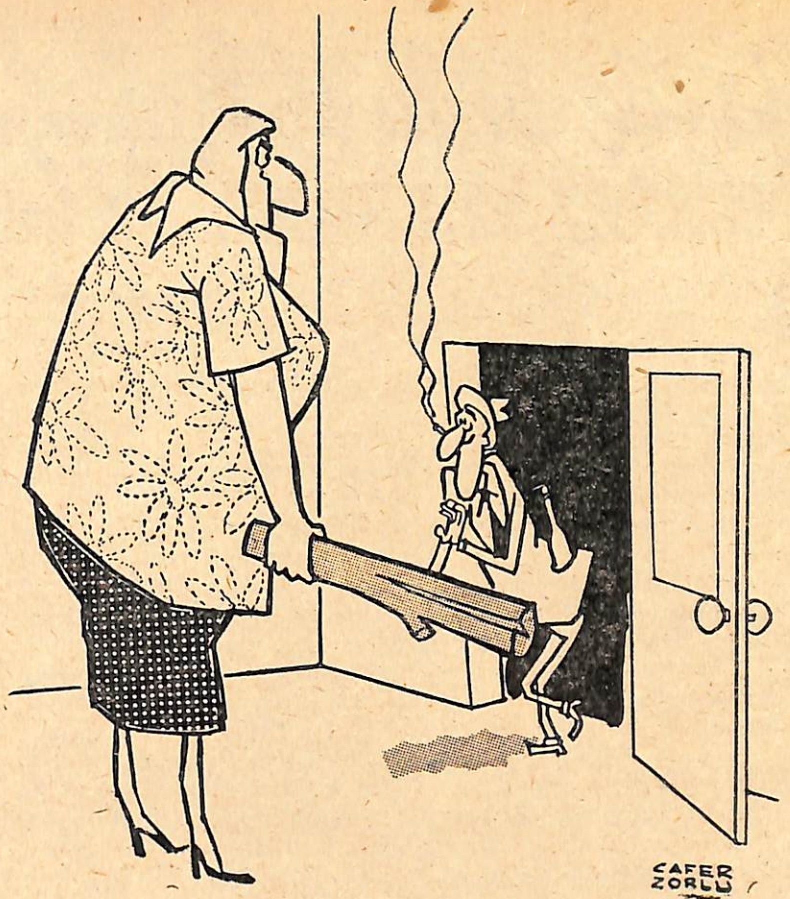
Hastaların Avrupaya gitmesine artık izin verilmiyecek. (Gazeteler)

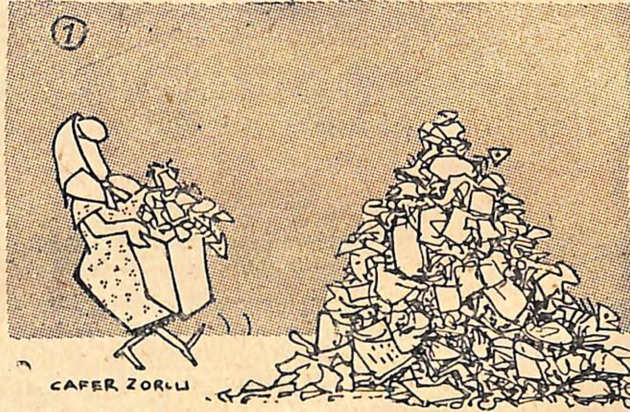

— Çok talihsiz adammış, Avrupayı göremeden gitti!

YAZISIZ

Kış hazırlığı!
— Ah şu odunu almaz olaydım!...

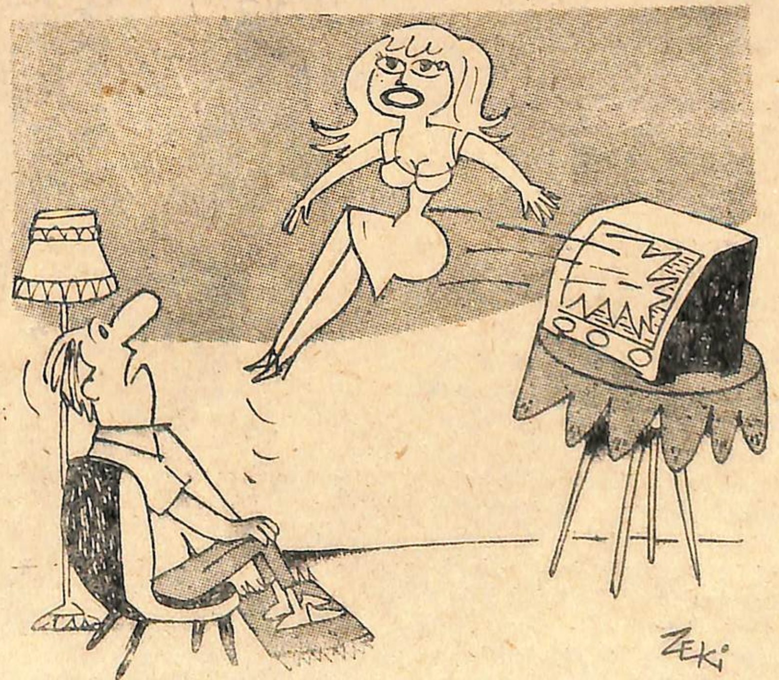

Çöp atanları yakalamak için belediye memurları pusu kuracak. (Gazeteler)

— Karıcığım senin yeni af kanunundan haberin yok galiba?

Bazı ses san'atkârları Radyodan çıkarıldı. (Gazeteler)

Yazık oldu SÜLEYMAN EFENDİYE

OKTAY VEREL

HOŞ bir fıkradır...

Hani herif Hac'dan döner de, kendisini uşağı karşılar. Tabii bu Hac seferi evvel zaman Hac'larından: Gidiş - gelişin, deve sırtında en azından altı ay sürdüğü devirler.

Adamcağız, memlekette bulunmadığı süre içinde neler olup bittiğini öğrenmek için uşağını sorguya çeker:

— «Anlat bakalım, benim yokluğum sırasında neler oldu burada?»

Uşak bir iki yutkunup cevap verir:

— «Hani bizim köpek var ya, işte o öldü!»

— «Vah vah... Neden öldü hayvancağız?»

— «Eşeğinizin etinden çok yedi de...»

— «Eşeğimin etinden mi? Ne demek o?»

— «Şey efendim, gebermişti de... Leşinden biraz fazlaca yediği için o da arkasından...»

— «Fesüphanallah... Eşeğim de mi öldü?»

— «Kabahat imam ile bekçide... Anneniz vefat edince, koskoca bakır kazanla teneşiri, tabutu hayvana yüklemişler. Biçare eşek bunları taşırken olduğu yere kıvrılıvermiş...»

— «Neler söylüyorsun be adam! Annem de mi öldü?»

— «Karınızdan bir hafta sonra efendim!»

— «Eyvaaah! Karıma ne oldu ki?»

— «Eviniz yanarken yüreğine inmiş dediler!»

— «Evim!... Evim!... Evim de yandı ha?!»

— «Yaaaa... Hiç sormayın, oğlunuzun attan düşüp öldüğü gün oldu bu iş efendim...»

Ve Hacı efendi bu haberlere daha fazla dayanamayıp sekteden gidivermiş.

İşte geçen hafta buna benzer bir hâdise oldu. Ama bu seferki öyle Hacı efendininki gibi hayalî değil de ayniyle vâki...

Bütün bu işler Süleyman efendinin başına gelmiş. Hani şu ayağında nasır olan Süleyman efendiden bahsediyorum. Siz de tanırsınız kendisini...

Zavallı adam, tam geçen yıl bugünlerde garip bir hastalığa tutulmuştu. Bu derde uğrayışı da hastalığı kadar garipti.

Bütün hayatı boyunca iki yakası bir araya gelemeyen Süleyman efendi, sonunda mahalle imamının tavsiyesi ile Demokrat Partiye girmişti. Doğrusu adamcağız hiç te haksız lâf etmiş değildi:

— «Süleyman efendi bilâder...» demişti. «Vallâhi sana acıyorum. Kırk yıldır tanırım seni hemen hemen... Ayni mahallede doğduk, birlikte kocadık. Sabah ezanı evinden çıkar, yatsıdan sonra dönersin. Lâkin henüz bir ev sahibi bile olamadın... Böyle zamanlarda rahat etmenin tek çıkar yol iktidardaki partiye kaydolmaktır. Sonra sen cerbezeli, konuşkan bir adamsın. Bu hünerinden istifade eder, hele bir de Ocak Başkanı falan oldun mu artık tam mânasiyle rahata kavuştun demektir... O zaman bütün kapılar sana açılır. Bak şu Mahmure hanımın serseri oğluna... Parti sayesinde bugün piyasada iki kamyonla üç taksi işletiyor. Hepsini de tahsisten çıkartmış. Ucuzdan bedaya almış. Bankalar desen bir emirle açıvermiş krediyi. Oğlan cebinden metelik çıkartmadan zengin oldu gitti... Ya Tatar Ferit? Ben vaktiyle Bulgaristandan hicret etmiş bir Tatar ailesinden geliyorum; dedelerim herhalde Hasan Polatkan ile akrabadır diyerek az dolap mı çevirdi? Belediyenin bütün teahhütlerine giriyor ve hepsi de onda kalıyor. O da bunları sonradan yüzde yirmi, otuz eksiğiyle başka müteahhitlere devredip oturduğu yerde milyonlara sahip oluyor. Kahveci Bilâl efendi bile kahvesinin adını Menderes koydu da, Allahın günü ceza ödemekten kurtuldu! Şimdi rahatçacık kumar oynatıyor burada... Bütün bu işler partícilik sayesinde kardeşim. Şunun şurasında kaç günlük ömrün kaldı... Henüz elden ayaktan düşmedin, bir iki sene dişini sıkıp parti işlerine karışsan vallahi elli yılda kazanamadığını iki ayda kazanırsın.»

Hayatında her zaman mütereddit olduğu halde, bu sefer şaşılacak bir sür'atle kararını verdi. Hazır radyolarla halkı «Vatan Cephesi» ne davet edip duruyorlardı, o da bu fırsattan istifade edip imam efendiyle başbaşa bir istifa yazdı ve hemen bir kopyasını parti merkezine, bir kopyasını da radyo evine gönderdiler.

Partiden teşekkür mektubu ertesi sabah geldi. Radyodan aldığı cevap ise biraz tuhaftı. Radyo müdürü, adının «Vatan Cephesi» ne girenler arasında şimdiye kadar on sekiz defa okunmuş olduğunu bildiriyor, bundan böyle her Cmuartesi akşamı tekrar edilmek üzere daimî listeye yazıldığını açıklıyordu.

Bu işi yaptığının daha haftası olmamıştı ki, Parti kodamanlarından birinin yeni tuttuğu metresi, bizim Süleyman efendinin kayıtlı olduğu Ocağa yakın bir apartmana taşınmış; bu vesile ile bir iki defa lütfen Ocağa uğramış bulunan bu nüfuzlu zatın bal tutan parmakları Süleyman efendinin de eline deymişti.

İki ay sonra ise Süleyman efendi iki yerde İdare Meclisi üyesi olmuş, Milli Emlâkten bir arsaya konmuş, açılan kredilerle altı katlı apartmanın temelini bile atmağa muvaffak olmuştu. Allah insana politikada yürü yâ kulum dediği zaman işte böyle yürürdü...

Önce Süleyman efendi iken kısa zamanda Süleyman bey, sonra da Süleyman beyefendi olmuştu artık!

Parti kanalıyla Devlet kesesinden milyonerlik gerdeğine giren kahramanımız, servetin sarhoşluğu içinde birdenbire hastalanıvermişti. Paralandıktan sonra kendisine biraz daha bağlanan karısı, bir sabah onun uyanamadığını farkedince, derhal bir doktor çağırmıştı. Gelen doktor, hastayı yatağında uzun boylu muayene ettikten sonra, Süleyman efendinin çok ağır bir uyku hastalığına tutulduğunu söylemişti.

Haber duyulur duyulmaz Parti tarafından hemen en lüks hastahaneye kaldırıldı Süleyman beyefendi. En ünlü doktorlar kendisiyle yakından ilgilenmeğe başladılar Avrupadan, Amerikadan son moda ilâçlar getirtildi ve bu iş 27 Mayıs'a kadar devam etti.

O tarihten sonra önce ziyaretçiler gelmez oldu. Sonra hususî odadan umumî koğuşa indirildi, oradan da kapı dışarı edildi. Bu arada haksız servetine de el koymuştular.

Bereket versin karısı tutumlu bir kadındı. Kocasını alıp, yine eskiden oturdukları kira evine getirdi. Bir Köroğlu bir Ayvaz, bir de emektar uşakları Mahmut olduğu hâlde altı ay kadar böyle yaşadılar.

Bir akşam kadıncağız, tıpkı kocasının ikbâl devresinden önceleri olduğu gibi, öteberi almak için çarşıya gittiği sırada beyfendilikten yeniden efendiliğe inmiş olan Süleyman efendi de gözlerini yavaş yavaş açtı.

Bu sırada, emektar uşak Mahmut odada dolaşıp duruyordu.

Süleyman efendi şöyle bir gayret gösterip doğrulmak istedi. Başı fena halde ağrıyordu. Yorgun bir sesle:

— «Bana ne oldu böyle Mahmut?» diye sordu. «Kendimi bir tuhaf hissediyorum...»

Efendisinin nihayet uyanabildiğini görüp sevinen Mahmut:

— «Şükür Allaha uyanabildin Süleyman efendi...» dedi.

Beriki kaşlarını hafifçe çattı:

— «Ben sana ne demiştim... Bana

— Yahu bizim İsmail Hakkıya ne olmuş öyle?... Cakasından yanına varılmıyor!
— Elbet... İsbat hakkı kabul edildi!...

bundan böyle yalnız beyefendi diye hitap edeceğini söylememiş miydim?...»

Uşak boynunu büktü:

— «Alışmışız bir kere...»

— «Bana ne oldu diyorum?... Cevap versene......»

— «Şey oldu... Uyku hastalığına tutulmuşsunuz Süleyman efendi... Bir senedir böyle kalıp gibi uyuyorsun, şimdi uyandın işte...»

— «Ne diyorsun Mahmut... Bir seneden beri uyuyor muydum?»

— «Hem de mışıl mışıl...»

— «Tevekkeli çok halsizlik duyuyorum vücudumda. Peki bu geçen zaman içinde neler oldu bakalım?»

— «Vallahi bâzı şeyler oldu Süleyman efendi... Meselâ yeni bir şarkı çıktı...»

— «Neymiş o şarkı?»

Mahmut, İhtilâl şarkısını söylemeğe başladı:

— »Olur mu böyle olur mu?
Kardeş kardeşi vurur mu?»

— «Sen aklını mı oynattın, kavak ağacı? Ne biçim şarkı o?»

— «Valla böyle söylüyorlar Süleyman efendi. Daha doğrusu böyle söylediler.»

Süleyman efendi yatağından iyice doğrulmuştu:

— «Kimler?»

— «Üniversite mi ne diyorlar, işte oradaki gençler ayaklandıkları zaman...»

— «Nasıl?.. Üniversite gençleri mi ayaklandılar?»

— «Helbet! Polis te üzerlerine ateş açtı, bütün İstanbul birbirine girdi!»

— «Polis ateş açtı ha? Çok iyi yapmış! Muhakkak yine hocaları kışkırtmış olacak onları... En iyisi bunları kapatmak! İmam Hatip Okulları nemize yetmez ki... Elbet şu kara cübbeli profesörleri de attılar yerlerinden, değil mi?»

— «Yüz kırk kadarı gitmiş diye duydum ama...»

— «Oh olmuş! İşte şimdi yüreğim ferahladı... Başvekil hazretleri çok iyi yapmışlar! Bu hadlerini bilmezleri o attırdı değil mi?»

— «Hayır Süleyman efendi... Millî Birlik Komitesi diyorlar... İşte onlar attırdı bunları... Şimdi herşeye onlar karışıyor...»

— «Anladım, anladım, Vatan Cephesi demek istiyorsun herhalde... Doğrusu ya bunun böyle olacağını, her işe Vatan Cephesi'nin karışacağını şu İmam efendi bana ne kadar önce haber vermişti. Dediği çıktı adamın.»

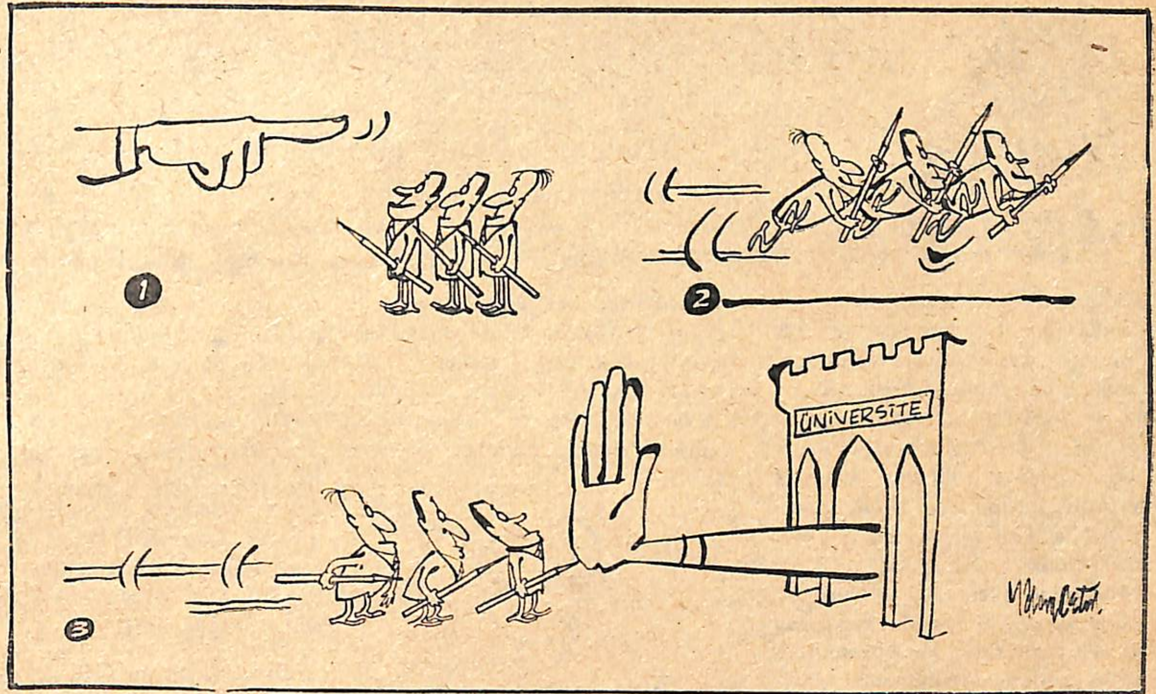
— «Hayır öyle değil Süleyman efendi, öyle değil. Komite bu... Başında Paşa var bunun...»

— «Yaaa!... Menderes Paşa mı oldu? Aman ne iyi... Dur bakalım hele... Şimdi herşeyi anlamağa başladım. İsmet Paşadan noksan tarafı kalmasın diye kendisine paşalık vermiş olacaklar...»

— «İlâhi Süleyman efendi, neler söylüyorsun böyle! Belki kaptanlık falan alır yakında ama, paşalık alamaz vallahi!»

— «Neden kaptanlık alsın?»

1800 öğrenci Üniversiteye giremiyor... (Gazeteler)

Kültür savaşı!

— «Ada'da oturuyor da ondan...»

— «Florya köşklerinden Büyük Ada'yı mı şereflendirdiler?»

— «Büyük Ada'da değil, Yassı Ada'da oturuyor!»

— «Hangi Yassı Adada be?»

— «Kaç tane Yassı Ada var ki? Şu Sivri Ada'nın yanındaki Yassı Ada'dan bahsediyorum...»

— «Orada mı şimdi Menderes?»

— «Menderes te orada, Bayar da, Koraltan da, bütün meb'uslar da...»

— «Ne yapıyorlar orada? Yoksa dur bakalım, İstanbul'daki imar hareketleri bitti de sıra oraya mı geldi?»

— «Ne imarı Süleyman efendi? Mahkeme var orada... Meb'uslar falan hepsi sorguya çekiliyor... Ecel teri döküyorlar şimdi... Nasıl derler? Yüksek Divan mı, Yüce Divan mı, işte öyle bir şey kurulmuş Yassı Ada'da...»

— «Sahi mi söylüyorsun Mahmut?»

— «Vallahi billâhi sahi Süleyman efendi.»

— «Haaa, şimdi anladım. Asılmaktan, masılmaktan da bahsediyorlar mı?»

— «Bahsediyorlar ya...»

— «Tamam... O hain muhalefet meb'uslarını en sonunda toptan tevkif ettiler demek... Zaten on beşler komisyonunun bunu yapacağını İmam efendi söyleyip duruyordu... Sahi, bizim İmam nerede?»

— «Balmumcu'da idi... Sonradan bıraktılar...»

— «Balmumcu'da ne yapıyordu?»

— «O da hapisti! Yine de ortalarda pek dolaşmıyor.»

— «Neden hapsetmişler hazreti?»

— «Vallahi söylemişlerdi ama pek akıl erdirememiştim Süleyman efendi... Amerika'dan Fatin Rüştü adında biriyle Kurban Bayramlarında Arabistan'a Hacı taşımak için bir vapur getirtmiş galiba...»

— «Fatin Rüştü de muhakeme mi ediliyor Mahmut?»

— «Adnan Menderes'le beraber...»

Süleyman efendi yataktan fırlamıştı. Ayakta güçlükle durabiliyordu:

— «Ne dedin, ne dedin? Tövbeden gel... Tövbe istiğfar et çabuk... Bu ne biçim lâf?»

— «Daha neler neler oldu sen uyurken Süleyman efendi... Bana ister inan, ister inanma... Olur mu böyle olur mu, kardeş kardeşi vurur mu?»

— «Haaa, sen sahiden keçileri kaçırmışsın! Beni bir deliyle bırakmışlar... Dışarda kimse yok mu? Kim getirdi beni bu pis eve?... Kim?...»

İşte tam bu sırada radyoda Yassı Ada saati başlamaz mı:

— «Sanıklar getirildiler. Bağlı olmayarak yerlerine alındılar. Müdâfiler hâzır... İlk olarak sanık Adnan Menderes sorguya çekildi. Sanık Adnan Menderes!... Ayağa kalk!...»

Mahmut, ne yapacak, ne söyliyecek diye efendisine bakarken, Süleyman efendiye çoktan yazık olmuştu!

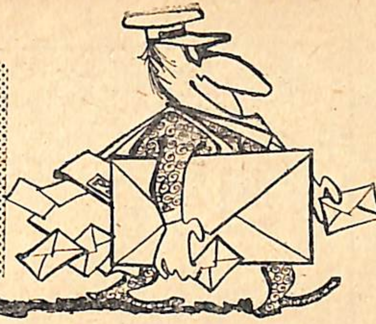
Oktay VEREL

Bozuk gıda maddeleri yapan müesseseler teşhir edilecek... (Gazeteler)

Ankara Mektubu

Nimet Arzık

Sevgili okuyucularım,

Ankaranın «sezonu» başladı... Dâvetler peşpeşe diziliyor. Onun kurtulma günü, bunun kurtarma günü, bulanık içkiler devirmeğe ve «anafor» ıstakoz çimlemeğe sebep oluyor... Hava... tevazu, ciddiyet ve fazilet havası!.. Ne kadar iç açıcı olabileceğini tahmin edin: Tevazu + ciddiyet + faziletin!..

Yassıadadakiler bile bu havanın içinde şimdi: Öz be öz karılarına bir düşkünleştiler, bir düşkünleştiler ki... Aile hayatının tadını çıkarmağa başladılar ayrılıkta!

Yugoslavlarda resmî kabul:

Haftayı açtı... Siviller askerleşmeyince, askerler sivilleştiler. Ortada üniforma yok. Tek nazar boncuğu Suphi Karaman! Vekillerin çoğu düpedüz vazifede olduklarından, temsil vazifesine yan çizmek mecburiyetinde... Hariciyeliler kandil kandil sönük... Kendi tâbirlerince «asyetsiz»... (desteksiz, köstekdaysiz, dayanaksız, sallantıda!) Artık bu tâbirlerin hangisini beğenirseniz... «Asyet» önemli onlar için... Asyet değil, onun altındaki masa, onun yanındaki sandalya gümbür gümbür devrildi, gümbür gümbür... Yugoslavlardaki resmî kabulü bir saat arayla, biri yedi buçuktaydı, biri sekiz buçukta (birbirlerine nezaket ettiklerinden zaten öyle tertiplemişler dâvetlerini...»

Arnavutların «kurtulma» töreni takibetti. O Ankara Palastaydı. Misafirler oradan oraya taşındılar. O büfenin önünde ezişirken bu büfenin önünde ezişmeğe başladılar... Yemesiz, içmesiz olmuyor dünya zâhir!...

Ve Tabaren bar yandı kül oldu!

Biz ziyafetlene duralım, o sırada Tabaren bar cayır cayır yanıyormuş... Geldiler, Ankara valisi İhsan Onguna, nâçiz cariyenizle tatlı tatlı konuşurken, haber verdiler. Hatırı kalmasın diye İç İşleri Bakanına da haber iletildi... O kadar hatırı kalacağa benzemiyordu. Muharrem Kızıloğlunun. Hanımlar etrafını almışlardı. Hanımlar!.. Neden ayıplamalı?.. Tabiî ki muvaffakiyete düşkünler... «Siz kurtarıcımızsınız» diye lâkırdılar ediyorlardı. Herhalde insanoğlu hoşlanır böyle lâkırdılardan. Tecrübem yok, bilmiyorum. Bana kimse «kurtarıcımızsınız» demedi... İç İşleri Bakanı da memnuniyetsizlik duymuyordu ki, durmadan yaklaşan fotoğrafçılara «Çek, sen de çeeek» diye iltifatta bulunuyordu. Sonra valinin de onun da yangın yerine direktif vermeğe gittiklerini öğrendik... Seneler senesi merak ederim, öyle bir yerdeee... İnsan itfaiyeci olmazsa ne gibi direktif verir diye?.. (Ne olur Yusuf Ziya Bey, kesmeyin şakanın bu kadar masumunu!..) O arada da sigorta hususunda bilgimiz arttı: Emektar Tabaren bar 100.000 liraya sigortalıymış... Az!... Gine Lollobrigida'nın bazı aksamının sigortasını düşündüm de!.

Manon Lescaud:

Ben çok kötü bir seyirciyim, sevgili okuyucularım. Koyuveremiyorum kendimi. Hep gülümsetecek şeyler çarpıyor gözüme en olmıyacak yerlerde... Tiyatroda da böyle, operada da, hayatta da... İşte gittin Manon Lescaud'ya, mestolsana!.. Yooo... Ön sıraların boş olduğunu, sonradan artistlerin moralı bozulmasın diye oraları «doldurdukların» gördüm... Sonraa... O zarif, lâtif, cilveli Manonun yanında bir adamcağız vardı ki... İtalyadan getirtmişler onu... Manon'un «temel» sevgilisi rolündeydi... Jön prömiyeliğe çıkmamıştı sanki de, vurucu mandalığa çıkmıştı... Vurucu manda rolüne... Manonun zerafetinin bitişiğinde, büsbütün göze batıyordu... Arkamda bir çift, heyecansızlıktan olacak habire yemek içmekten bahsediyordu: İngiliz dilinde!..

— «Ah bir sosisli sandviç olsa da yesem, ah bir dilli sandviç olsa da atıştırsam» diye, yanıp tutuşuyordu elâlem sahnede ölüp biterken!..

İşte benim Manon Lescaud intibalarım.. ama bana bakmayın, ben opera sevmem, yani üç saat süren dört başı mâmur opera!.. Bir pasajı, bir arya'yı dinlemekten hoşlanırım... Herkes gerçekten sever mi acaba, bu takma janrı?... Zannetmem... Ben seyircilerin takmış takıştırılmış, parıltılı parıltılı havasını severdim... Şimdi, diyorum ya size, tevazu havasındayız, onun için pırıltı parıltı da yok. Onun için işin o kısmı da enteresan değil artık!

Rus piyanisti:

Rusyaya giden İdil'e karşı onlar da bize, Tatyana Nikolayevay'ı gönderdiler. Ayılan ayıldı, bayılan bayıldı, herkes zaten meraklı ayılmağa, bayılmağa... Benceee... Ortanın bir arpa boyu üstündeydi... Bu slâv piyanistleri - en büyüklerinden bahsetmiyorum, tabiî herşeyin en büyüğü, ölçü dışıdır - ruhlu çalıyorlar, amma ruhları zavallıların «ışık görmemiş»... Günah işlememiş bir ruhun çalışıydı bu!.. Hemen kaşlar çatılmasın... Çatık kaş görmekten bıktım, biraz hafifçe bir söz ettiğimde... Sonra, görünüşce bir yontulsalar fena olmıyacak Slav artistleri.. Gözlere de ziyafet vermek bir vazife! Bunu Avrupanın batısı ve Amerika çok iyi anlamış... Tatyana Nikolayevayı insan sokakta, hattâ sahnede görse, ya fırına ekmek atmakla ömür geçirmiş zanneder kızgın ateşin karşısında, ya çete harbine hazırlanıyor diye düşünür... Tahtadan Rus matriyoşkaları (hatun bebekler) vardır, onlara benziyor... Fazla «anadan doğma»!... Bu deyimi ben özel mânada kullanıyorum, yontulmamış mânasında... Bana diyecekler ki - zaten söylediklerimi tasdik edenine rastlamadım - «nasıl yontulmamış? bilmem ne gimnazyumunu bitirdi, arkasından da bilmem hangi konservatuarı yedi yuttu, üstüne üstlük te felsefe kurslarını takibetti»... O kadar şeyi bir arada yapmasaydı derim ben, yapmasaydı da, parmakları dünya ahengine ahenk katarken, yüzü gözü vücudu «gözü doyursaydı»... Ben galiba burada konserin özünden başka herşeyden bahsettim... Konserden nasıl olsa «değerli müzik münekkitleri» tek sütun, çift sütun bahsedecekler... Bu hafta hep hafifliklerden tutturduk biz. Ara sıra lâzım... Lâzım değil mi?...

Beni hem tenkideden, aynı zamanda dünyanın en tatlı komplimanlarını yapan okuyucuma teşekkür ederim. Bu Akbaba yazılarımdan ötürü aldığım ilk mektup... Herşeyin ilki kıymetli...

Nimet Arzık

YAZISIZ

Bâki kalan Bu kubbede

REŞAD EKREM KOÇU

Kazas Ali Çelebi

On beşinci asır ile on altıncı asır başında Edirne'de yaşamış zengin bir ipek tüccarıdır; zarif, hoşsohbet bir meclis adamı olub, şiir ile de meşgul olmuş ve divan edebiyatı an'anesince «Sâgari» takma adını kullanmıştır. Yüz on yaşına kadar da yaşamak saadetine nâil olmuştur. Bir güzel gördü mü alıcı gözle bakmadan geçemez, hizmetinde daimâ yüzü dilber, eli ayağı düzgün gençler kullanırdı. İçkiye de düşkündü, ihtiyarlığında, hattâ pirliğinde bile kadehi elinden bırakmamıştı, bir gazelinde:

Pir oldu Sâgarî komaz elden piyâleyi!...

diyor.

Zamanının yenilmez bir satranç ve tavla oyuncusu idi. Çok güzel saz çalardı. Onu bir sâzende olarak da medheden çağdaş yazarlar: «Sazına el attı mı Hârût'u ve Mârût'u gökten indirirdi.» diyorlar.

Bu her tarafı mâmur adam, kabrini de sağlığında yaptırmış, baş ucuna bir selvi fidanı, ortaya bir bâdem fidanı, ayak ucuna da bir şeftâli fidanı diktirerek kabir taşının üzerine şu mısrâları yazdırmıştı:

Anın için mezârım üstünde
Ben bu eşcârı böyle vaz ettim
Tâ gören sormadan bile hâlim
Bu cihan içre neyledim nettim
Bir boyu servle, çeşmi bâdâmın
Şeftâlsuna doymadım gittim!

Hoca Neş'et

On sekizinci asrın nüktedanlarından, şâir ve dil bilgini, bilhassa Fars dili ve edebiyatı muallimi olarak meşhurdur. 1734-1735 arasında Edirnede doğdu, babası mûsikişinas ve şâir Hacı Ahmed Refi Efendidir. Asıl adı Süleymandır, Neş'et şiirlerinde kullandığı takma adıdır. 1807 de öldü.

Hoca Neş'et bilhassa Üçüncü Sultan Selim'in çok sevdiği ve saydığı bir sîmâ idi; devlet erkânı da çok hürmet gösterirlerdi. Hoca ise kanaat ve vekar sahibi, bu sevgi ve alâkadan şahsı için faydalanmayı aslâ düşünmez, nüfuzunu düşkünlerin, fukarânın işlerini hal etme yolunda kullanır, sıkıntıda, darda olanlara karşı elinden geleni esirgemezdi.

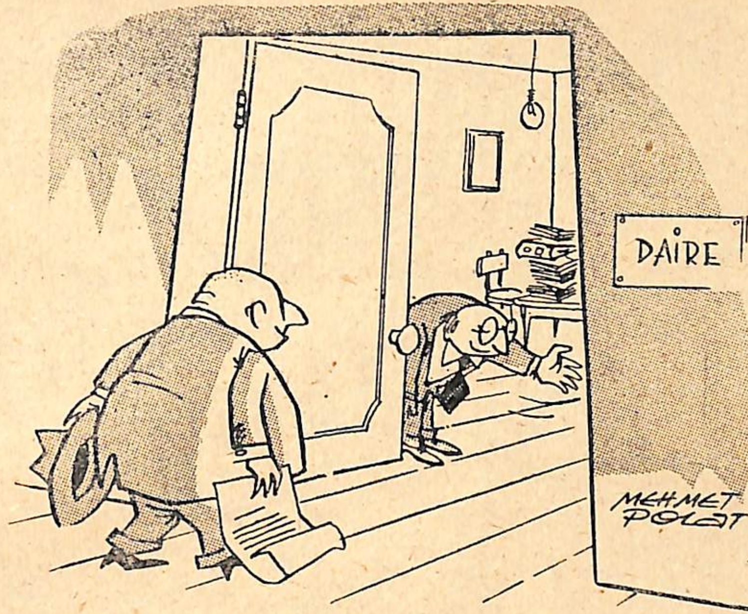
Bir gün ahbablarından biri:

— Hoca Efendi, dedi, şunun bunun işi için pâdişâha gider, vezîri görür, devlet kapılarına girer çıkarsınız, başkaları için bu kadar yüz suyu dökmek revâ mıdır?

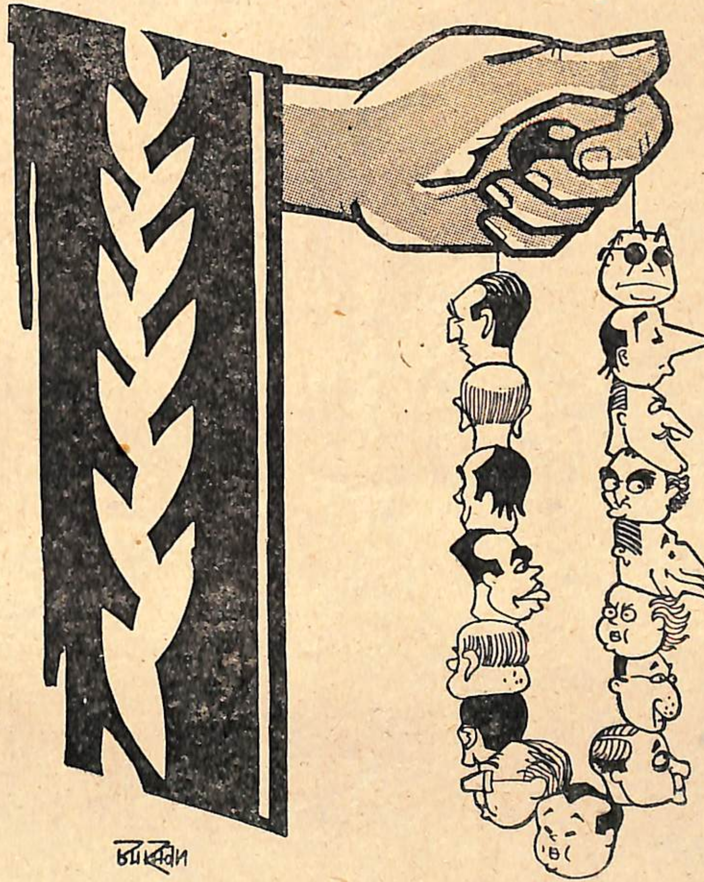
Hoca Neş'et güldü:

— Ayol, dedi, yüz suyu ile değirmen çevrilmez ya, bu gibi işler görülür!..

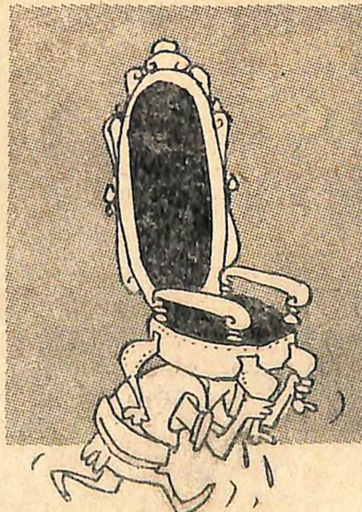
Memurlar, halka nezaketle hizmet edecek. (Gazeteler)

— Beni müfettiş sandı galiba!...

— Ya sabur!

Alt kademe

Üst kademe

SUYA ÇİZGİ

YAŞAR ÖZEN

Gusül

Gaziantep belediyesi, bar ruhsatı isteyen gazinocuların talebini, barlarda birer banyo dairesi yaptırmaları şartıyla kabul etmiş.

Bar ve bu barlarda birer hamam!

Şaşmayınız, biz dini bütün bir millet olarak onun bütün icaplarını yerine getiririz. Gaziantep belediyesine gönül dolusu tebrikler. Zira hemşerilerinin baksanıza, barlardan temiz çıkmalarını bile düşünüyor.

Önünü görmemektendir

Roma'da bir ünlü şarkıcı ve bestekâr sahnede şarkı söyleyip bir sandalyeden diğerine atlarken düşüp bacaklarını kırmış.

Vaziyete göre, şarkıcılarla politikacılar arasında pek büyük fark yoktur galiba; birincisi şarkı, ikincisi nutuk söylerken paldır küldür gidiyorlar.

Açın gözünüzü

Yeldeğirmeninde bir evde cereyan eden enteresan hırsızlığı gazetelerde okumayanlara, biz anlatalım.

Gözü açığın birisi, evin penceresinden elini uzatıp masanın üzerinde duran saatleri çalmış.

Saat çalmak önemli değil, saat çaldırmaya alıştık. Bundan böyle, asıl yıllarımızı çaldırmamaya bakalım. Önemli o-lan o...

Borcunu ver

D. P. den alacakları olanların ilgili makamlara müracaat etmeleri bugünlerde sık sık gazete haberleri arasında geçmeye başladı.

27 Mayısa gelinceye kadar milletin «Ah» çeken büyük çoğunluğunun, hükûmet kapısında, borcunu alabilmek için kuyruğa gireceği anlaşılıyor. Hep bir ağızdan çıkacak feryadı da şimdiden duyar gibi oluyoruz: Oy!

Burası Türkiye

Bir Amerikan sigorta şirketinden, geçenlerde ölen bir yarış atının sahibi, bir milyon dolar para almış.

Hayırlı at ve bahtiyar sahibi.

Bizde de altı ay önce ölen demirkıratın sahipleri sadece deniz havası alıyorlar!

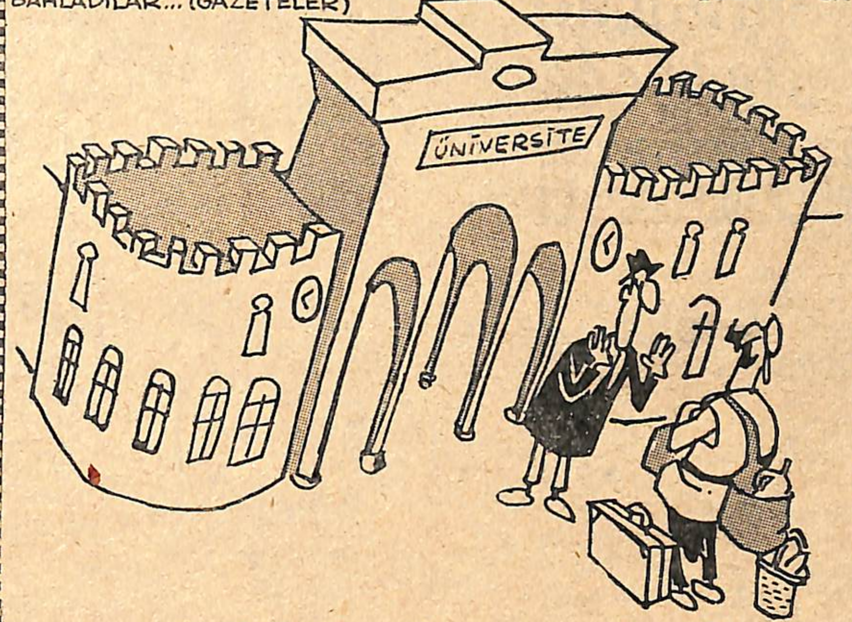
CAFER ZORLU

YENİ KİRA KANUNU KIYAFETSİZ (GAZETELER)

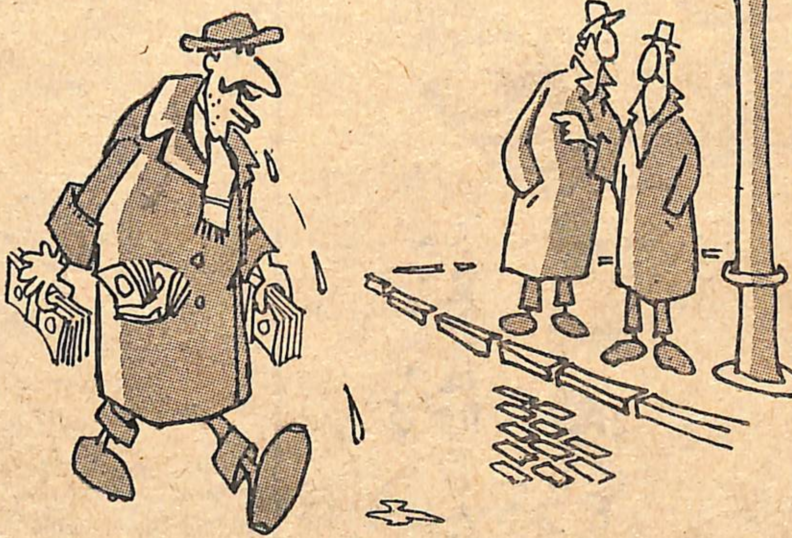

ÜNİVERSİTEYE ALINMAYAN TALEBELER, ÜNİVERSİTE BAHÇESİNDE SABAHLADILAR... (GAZETELER)

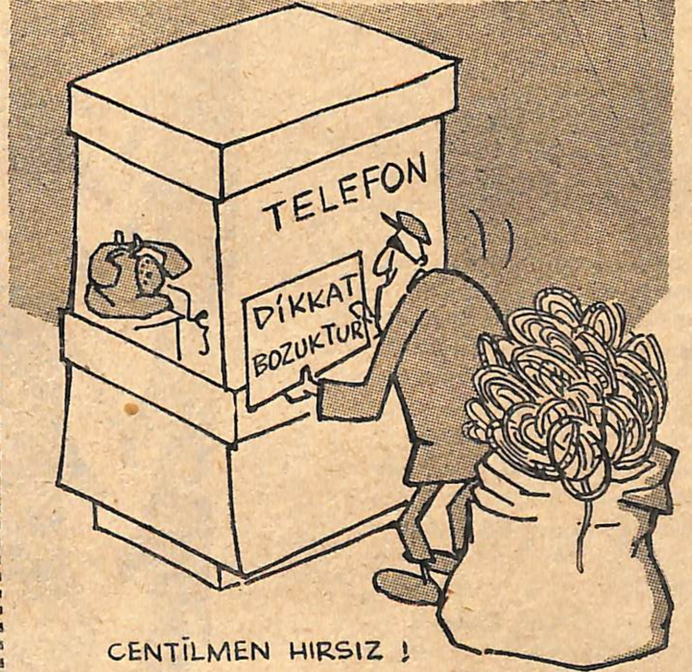

-YANLIŞ GELMİŞSİN HEMŞERİM, BURASI OTEL DEĞİL !..

YERE TÜKÜRENLERDEN 20 LİRA CEZA ALINACAK. (GAZETELER)

-ÇOK ZENGİN ADAMDIR, DURMADAN YERE TÜKÜRÜYOR !..

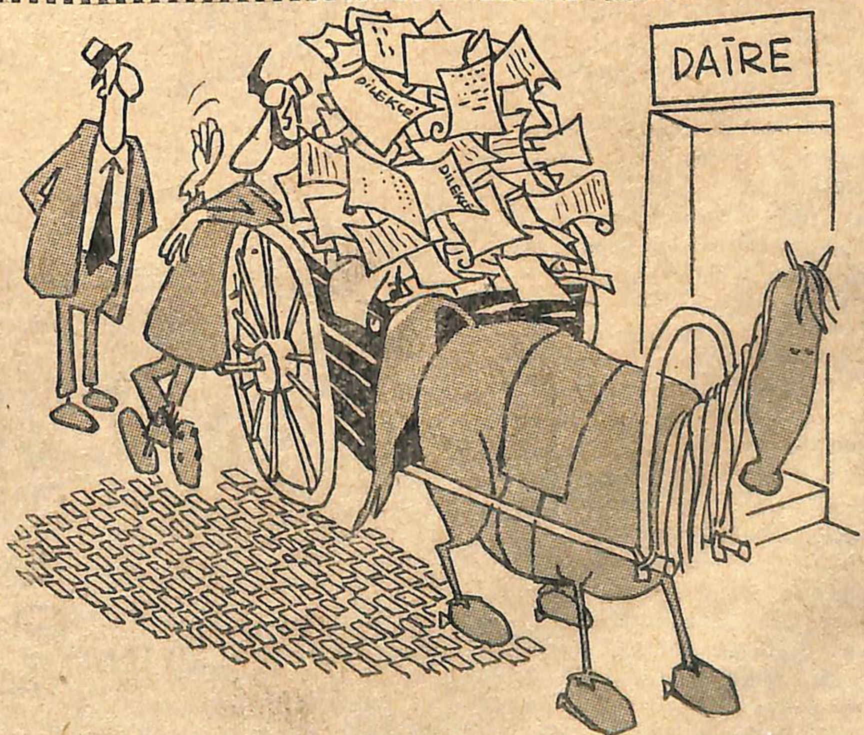
TELEFON KABLOLARINI ÇALAN HIRSIZLAR TÜREDİ. (GAZETELER)

CENTİLMEN HIRSIZ !

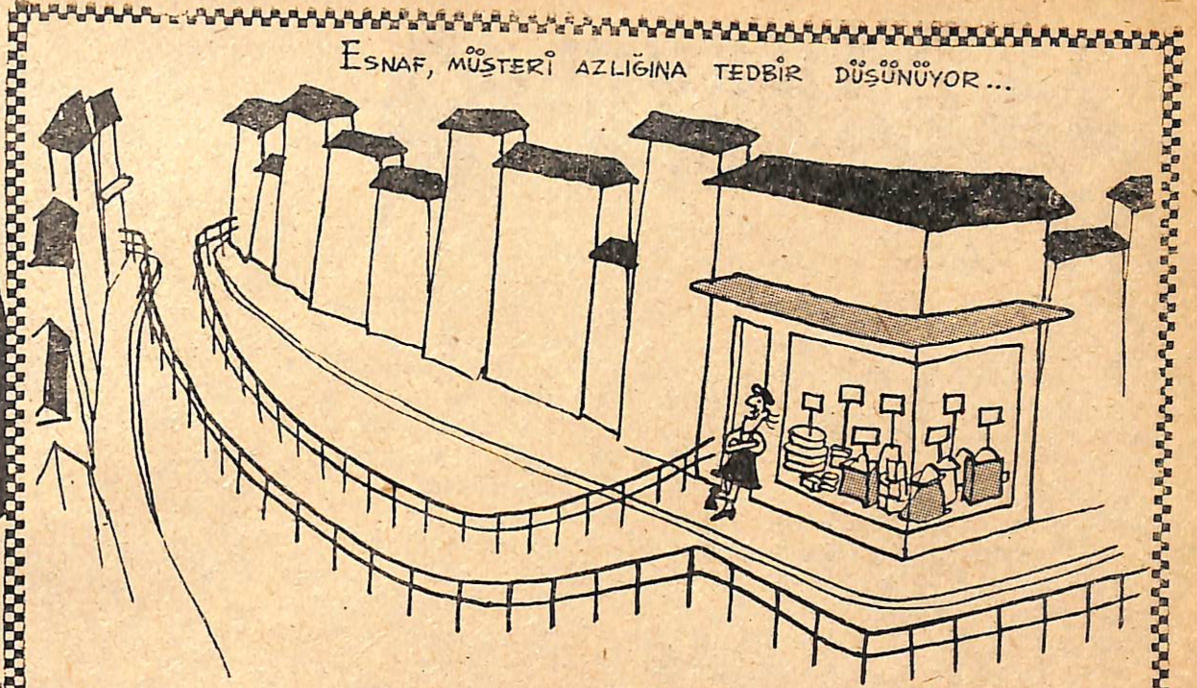

BAB-I ÂLİ YOKUŞU !

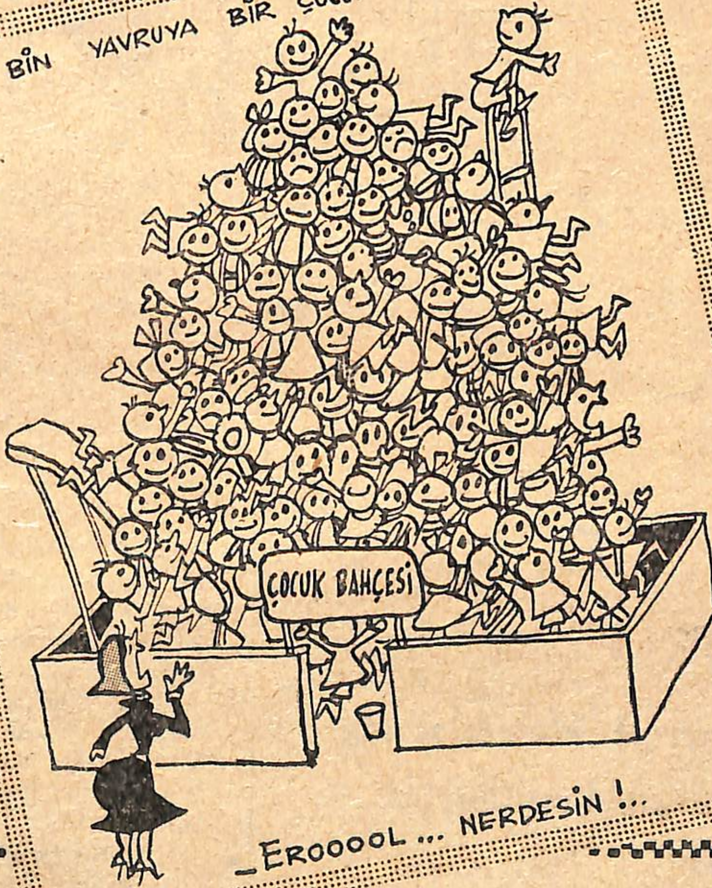

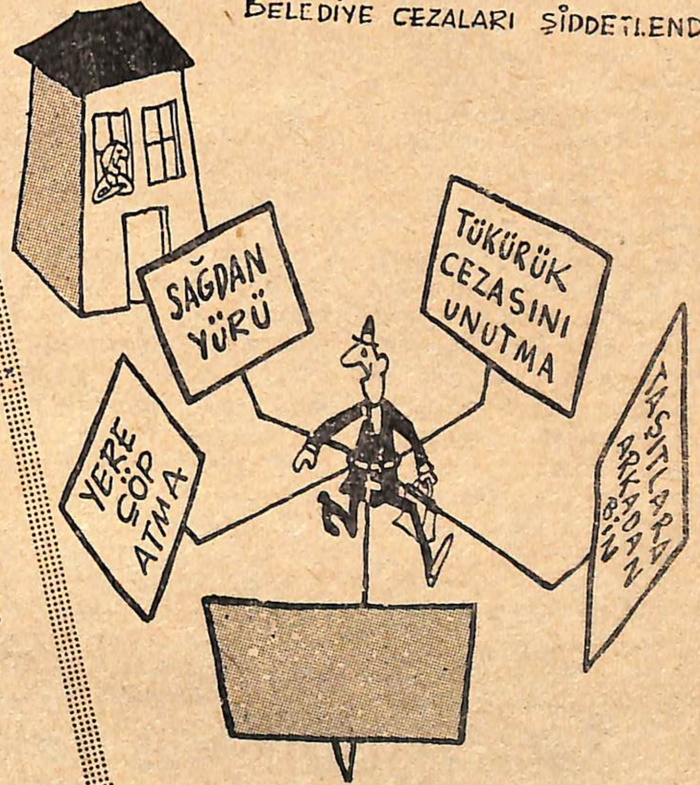

-SENİN İSTİDA DAHA HAVALE EDİLMEDİ !

GAZETELERDEN..

NEHAR TÜBLEK

BAY BAHİR, aldığı imzasız mektuplara rağmen, karısından şüphe edemiyordu. O kadar uysal, sâkin, sessiz bir kadın, kocasını aldatır mıydı? Aldatabilir miydi?

Bahir, günlerce bu muammayı halledeceğim, diye düşündü, düşündü. Zahirde karısının ihanetini gösterecek bir nişane, bir alâmet yoktu. Hem buna ihtimal veremiyordu.

Karısı onu niçin aldatacaktı? Bir kadın, bir erkekten, bir kocadan daha ne isterdi? Ne istenirdi? Bahir, evde karısiyle başbaşa otururken, eli şakağında, derin, uçsuz bucaksız düşüncelere dalıyordu.

Karısı Nezihe, hâlâ pek genç, pek güzel, pek taze idi. Göğsünün kabarıklığı sönmemiş, dudaklarının alevi sönmemiş, yanaklarının ateşi sönmemiş, gözlerinin ışığı sönmemiş, kalbinin harareti sönmemişti..

Fakat bütün ışıl ışıl ışıldayışına, pırıl pırıl pırıldayışına, alev alev yanışına rağmen, onda aşifte bir kadın tarzı yoktu. Her hali, her tavrı çocukça, mâsumdu. Bu, minimini ağız mı yalan söyleyecekti? Bu saf bakışlı gözlerin gülüşü sahte miydi?.

Bahir, inanmıyor, imkân veremiyordu. Lâkin hemen her gün gelen imzasız mektuplar da o kadar sarih tafsilât, katî tarifler vardı ki Bahir'in kalbini ince ince şüpheler kemirmeğe başladı.

Hakikati öğrenecekti. Fakat nasıl?... Karısını adım adım takip etmeliydi... Bahir, bu işlerde pek yaya olduğunu biliyordu. Yanlış hareket ederse Nezihe'yi şüphelendirir, bütün plânları suya düşüverirdi.

Evde, ona karşı muamelesini katiyen değiştirmedi, her gün mutad saatlerde çıkıyor, civarda Nezihe'nin yolunu bekliyordu.

İlk gün muvaffakiyetsizlikle geçti. Karısı öğleden sonra bir otomobile atlayıp bir semti meçhule gitmişti. Ertesi gün Bahir, daha uyanık davrandı. Sabahtan peylediği bir otomobili köşe başında durduttu, perdeleri indirerek gözetledi. Nezihe evden çıkıp da otomobile bindiği zaman, Bahir şoföre emretti:

— Şu otomobili, sezdirmeden takip et!

Öndeki otomobil Köprüyü geçip Şişhane yokuşunu çıkmağa başlamıştı. Oradan Galatasaray, Taksim, Şişli...

Şişlideki kenar sokaklardan birinde otomobil durmuştu. Nezihe sıra apartımanlardan birine girdi. Bahir, ne yapacağını bilemiyordu. Nezihe'nin girdiği apartımanı şaşırmıştı, apartımanı bilmiş olsa da eli kolu bağlıydı, hangi daireye girdiğini bilmiyordu.

Birdenbire evdeki imzasız mektupları hatırladı. Onların hepsinde çeşit çeşit adresler vardı. Süratle eve döndü. Mektupları tarih sırasiyle önüne dizdi, tetkike başladı. Ne sokak, ne apartıman isimleri?. Eğer Nezihe bu söylenilen yerlerin hepsine gidiyor, gidebiliyorsa, hayretti... Bahir'in aklı, mantığı bunu alamıyordu.. Yüze yakın apartıman, semt, sokak ismi saydı.

Artık şüpheleri kuvvetlenmişti.. Karar verdi, Nezihe eve geldiği zaman yüzliyecekti.

Nezihe, kocasının gelmesi mutat olan saatten biraz evvel dönmüştü, yorguna da benziyordu. Kocası sordu:

— Bugün nerede idin?

— Şişlide bir arkadaşıma gitmiştim.

— Arkadaşının ismi?

— Nazan!

Bu tereddütsüz, açık cevap karşısında Bahir duraklamıştı, hiç sesini çıkarmadı.

Ertesi gün sordu:

— Hasna hanımda idim...

Ve Nezihe böylece gayet açık adresler veriyordu. Bahir nihayet, imzasız mektupları karısına gösterdi:

— Bunlara ne mâna verirsin?

Nezihe, mektuplara dikkatli dikkatli baktı, teker teker okudu ve hepsini okurken de birer çığlık kopardı:

— A! Bu Mediha'nın yazısı... Bunu Hasna yazmış... Bu Neclâdan... Bu Süheylâ'dan...

Fakat ondan fazla kocası hayrette idi:

— Bunlar senin can ciğer arkadaşların.. Her gün onları arıyorsun... Ne diye sana bu fenalığı yapıyorlar?

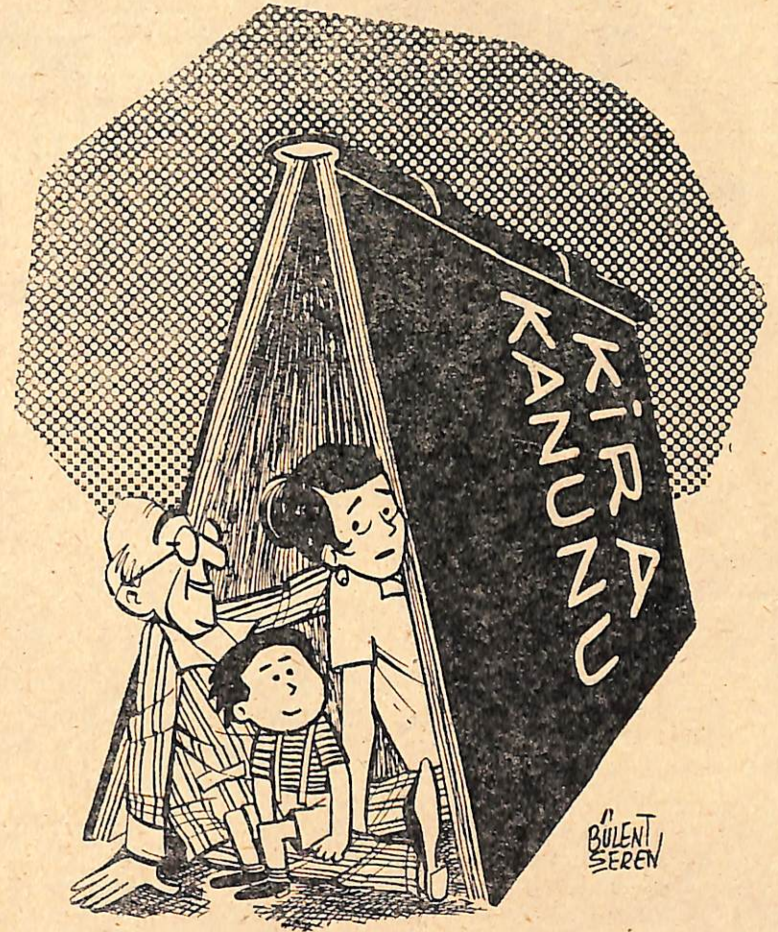
Nezihe birden mektupları avuçladı, buruşturdu, yere attı, çiğnedi:

— Mediha, beni kocasından kıskanıyor... Neclâ, âşığını benimle gezerken gördü... Süheylânın sevgilisini elinden aldım...

Kaşlarını çattı, kollarını kavuşturdu:

— Görüyorsun ya, Bahirciğim, hepsininki garez, kıskançlık!... Benim bir kabahatim yok ki!...

Ev sahipleri, kiralık hanelerini dükkân haline getiriyorlar
(Gazeteler)

— Şükret karıcığım, şu kira kanunu da olmasa, bütün bütün açıkta kalacaktık!..

Aylık Gelirli Küçük Tasarruf Hesabı'nda
1 Yıl boyunca ayda en az 25 Lira biriktirirseniz..

192.000 Lira tutarında Aylık Gelir İkramiyelerini KAZANABİLİR

Ayrıca :
Dolgun PARA ve APARTMAN DAİRELERİ İkramiyelerinden de FAYDALANABİLİRSİNİZ

Broşür isteyiniz, hesap açtırmakta acele ediniz.

EMNİYET SANDIĞI

GÖREN 214

Hayırlı evlat

MİŞON ile karısı, oğullarının kararsızlığından müştekidirler. Baş başa kaldılar mı, hep bunu konuşurlar:

— Nesimin sonu ne olacak? Ne iş tutacağina bir türlü karar veremiyor.

Bir gün Mişon, karısının omuzuna vurdu, keyifli keyifli güldü:

— Nesime yüzel bir şey yaptim.

— Ne yaptin?

— Odasindaki masanin üzerine bir tane Tevrat, bir tane elli liralik banknot, bir salkim uzum koydum. Eğer Tevrati alir okursa hahan olacak demektir. Parayi alirsa borsaci olacaktir. Uzumi yersa çiftçi olacaktir.

— Çok iyi düşündin Mişonaçi, bakalim neye heves edecek.

Biraz sonra Nesimin kendi odasına girdiğini duydular. Aradan bir çeyrek saat geçmişti, Mişon, Nesimin yanına gitti ve döndüğü zaman karısı sordu.

— Nesim ne yapiyor?

— Odasina yirdim, ne yordüm bilir misin? Masanin başina oturmuş, bir taraftan Tevrat okuyor, bir taraftan da uzumi yiyor.

— Peki, elli lirayi ne yapmiş?

— Onu da cebina atmiş!.

Lep deyince...

Tanıdıklardan biri anlattı:

— Bizim çocuklar, köşe başındaki leblebiciden benim haberim olmadan bir hayli leblebi alıp yemişler. Dün, önünden geçerken herif, nezaketle yolumu kesti:

— Bayum, affeden emme ufak bi hesap va...

— Ne hesabı o?

— Efendim, Allah eksik etmesin... Evden ileblebi almışlardı.

— Kaç kuruş bu hesap?

— Elli lira altmış beş kuruş...

Hiç yoktan karşıma çıkan bu korkunç hesap iyice canımı sıktı ama, ne yaparsın:

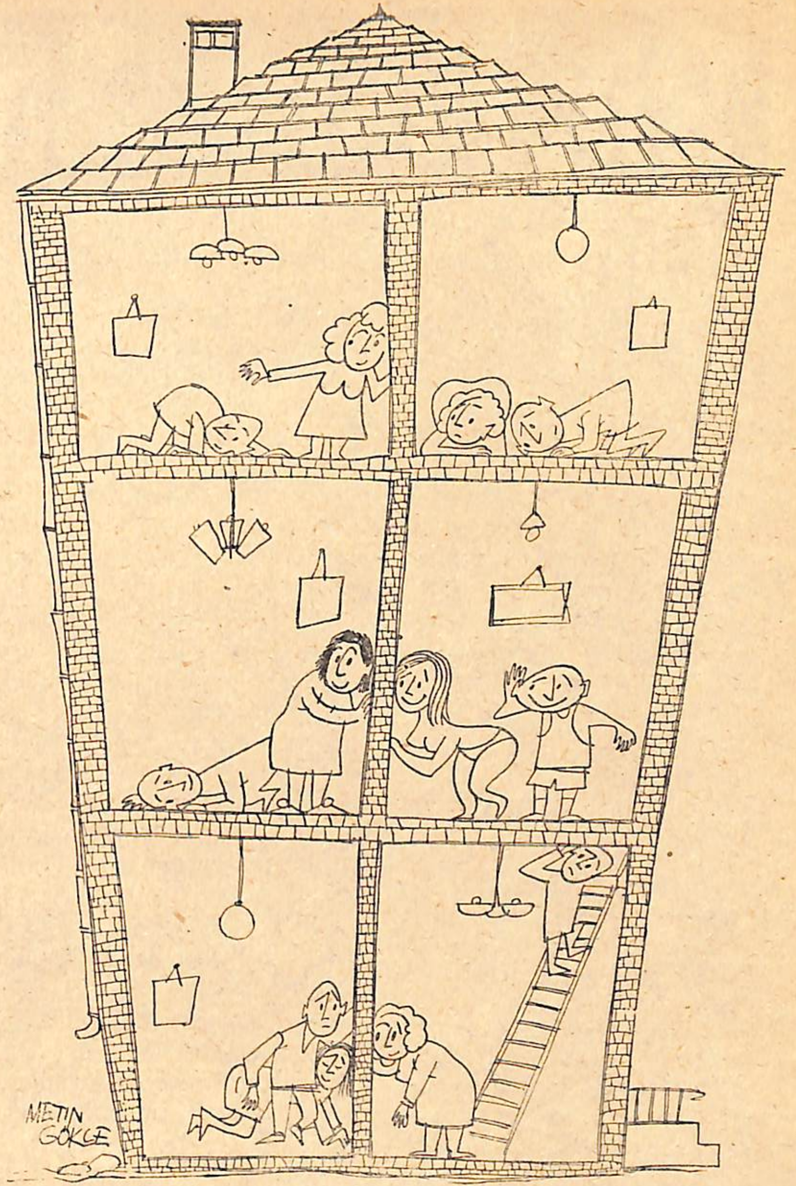
— Peki, dedim, birkaç gün geçsin de veririm...

Adamcağız boyun kırarak:

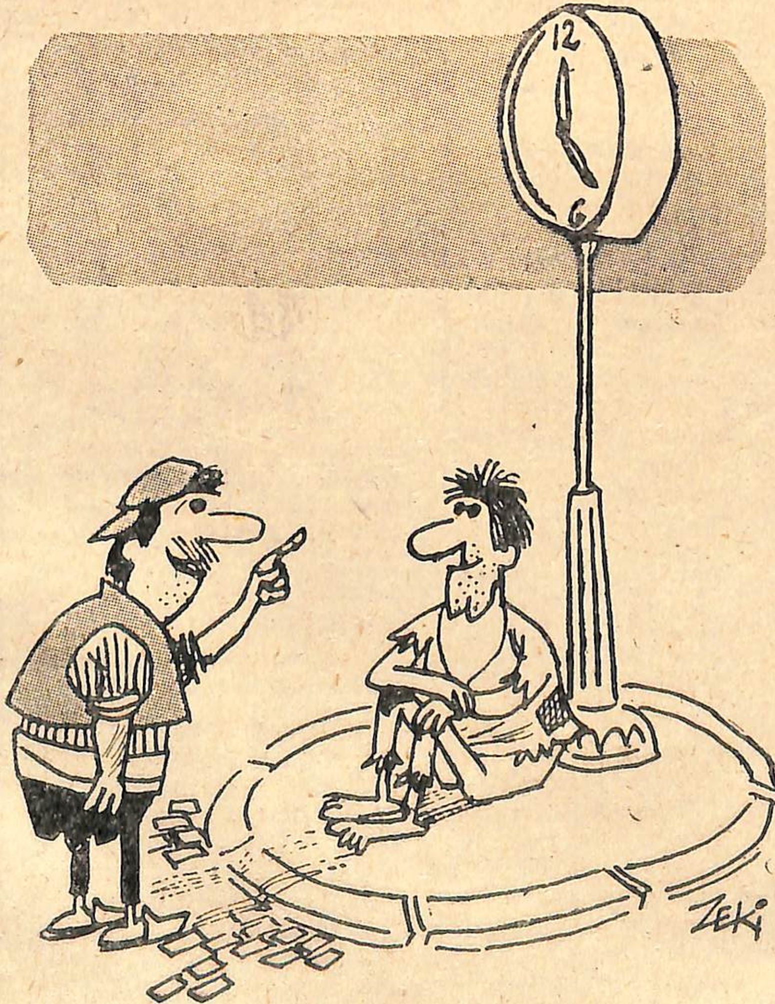
— Şey, dedi, bugün de hani pek lâzımdı da...

Benim de kafam kızıverdi:

— Oğlum, dedim, sana açıkça bugün param yok mu diyeyim. Leblebici olacaksın. Lep deyince leblebiyi anlayıvermeli!...

YAZISIZ!

— Hemşerim, saatın gaç?..

Dinler mi?

Memleketten yeni gelmiş bir daire hademesine bastonunu almadan içeri kimseyi bırakmamasını sıkı sıkı tenbih etmişler. Bir aralık elleri paltosunun cebinde bir adam kapıdan girer. Kapıcı önünü keser:

— Efendi, bastonun...

— Bastonum mu?... Bastonum yok!

— Ben öyle şey bilmem... Git bir baston getir!...

Servet!

Kasabanın kahvesinde iki kişi konuşuyordu:

— Azizim zengin olmak ister misin?.. Hiç durmadan İstanbula git. Ben, bundan on beş sene evvel oraya gittiğim zaman cebimde para namına yirmi liram vardı...

— Şimdi?...

— Şimdi yirmi bin lira borcum var!.

Beraber

Bayan, kocasının yazıhanesine geldi, hademeye sordu:

— Bay nerede?

— Çıktı efendim.

— Nereye gitti?

— Söylemedi efendim.

— Daktiloya sor bakalım.

— O da yok efendim... Bay ile beraber gittiler!

İnsaf!

İki batakçı arasında:

— Veresiye ısmarladığın elbisenin parasını kaç taksitte ödeyeceksin?

— İlk taksiti verip elbiseyi aldıktan sonra yüzümü bir daha görürse iki olsun!

— Herifin parasını vermiyecektin de niye yarım saat pazarlık ettin?

— Ona da günahtır... Nasıl olsa bir mantara basacak, bâri az para kaybetsin!

Otobüste

Bütün sıralar dolmuştu. İhtiyar adam, elindeki gazeteyi süzerek ayakta duruyordu. Oturanlardan biri yanındaki çocuğuna:

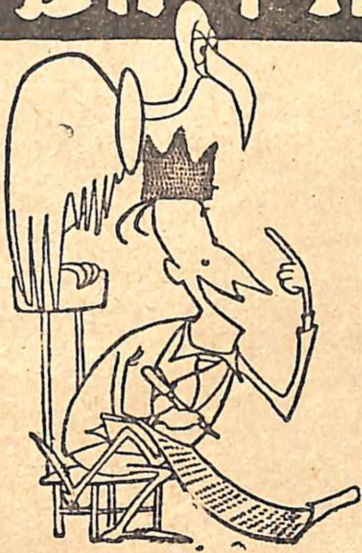
— Oğlum, dedi, sen kalk da şu bay otursun...

Çocuk, babasının kulağına fısıldadı:

— Baba, dedi, eğer yan gözle elindeki gazeteyi okumak için yanına oturtmak istiyorsan beyhude kalkmayım... Adamın elindeki gazete türkçe değil!..

Bir Fıkra Anlatır mısınız?

— *Tam zamane fıkrasıdır. Ben de duydum, anlatacak birini arıyordum.*

Naci SADULLAH

Tozan, içkiciliğiyle nam salmıştır. Oyundan sonra hemen he-

men her akşam içer ve gittiği yerler mahduttur, gelmesini dört gözle beklerler. Yine böyle bir akşam barda oturan Salih, garsondan su istemiş, bir hayli bekledikten sonra bakmış ki, su filân gelmiyor. Bu sefer avaz avaz bağırmış. Gene ses seda yok. Adamakıllı sinirlenen üstad yerinden fırlayıp garsonun gırtlağına sarılmış:

— Ulan, demiş, senden beş defa su istedim niye getirmiyorsun, sağır mısın?

Garson ,gayet soğukkanlı:

— Hayır, sağır değilim Salih abi duydum. Yalnız su istedin de şaka yapıyorsun zannettim, demiş.

— *Siz benim çevirdiğim filmleri gördünüz mü? Yoksa fıkra anlatmam...*

Peri HAN

Aşk!..

Zamanın büyük piyes yazarı ile genç bir gazeteci röportaj yapmak için konuşurlar. Piyes yazarı, gazeteciye sorar:

— Son eserimi biliyor musunuz?

Gazeteci görmemiştir. Onun için yazar:

— Bakin, der, komedimi size

kısaca anlatayım.

Birinci perdede:

Erkek kadını kollarına alır ve sorar:

— Beni seviyor musun?

Kadın cevap verir:

— Bütün kalbimle!

İkinci perdede:

Erkek kadını kollarına alır ve sorar:

— Beni seviyor musun?

Kadın cevap verir:

— Bütün kalbimle!

Üçüncü perdede:

Erkek kadını kollarına alır ve sorar:

— Beni seviyor musun?

Kadın cevap verir:

— Bütün kalbimle!

Ve perde iner.

Röportajcı bir şey anlamamıştır. Şaşkın şaşkın piyes yazarının yüzüne bakar, sonra da:

— Çok güzel üstad ama der, affedersiniz pek bir şey anlıyamadım.

Üstad kahkahayı basar:

— Anlıyamadınız mı? Kadın üç perdede de aynı kadındır. Halbuki erkek her perdede değişir.

Sana kim bakar!

Bir dişi, bir erkek fare mahzende yanyana oturuyorlarmış. Kulaklarına bir şıpırtı gelmiş. Erkek, gidip bakmış. Delik fıçıların birinden şarap damlıyor. Birkaç yudum almış, beğenmiş. Dişisini de çağırmış. Biraz sen, biraz ben derken tam bir şarap ziyafeti çekip kafaları bulmuşlar.

Dişi, alkolün de tesiriyle sevilmek arzusu duyduğundan, mahzenin tenha bir köşesine erkeğiyle çekilmek istemiş. Naz ile sokulmaya başlamış. Erkek oralı değil, merdivenlere doğru yürümüş.

Dişi son bir hareketle önüne geçmiş:

— Nereye gidiyorsun sevgilim?

— Yaa, gitmeyip de ne yapacaktım..

— Mahzende kalıp tatlı tatlı sevişsek olmaz mı?

Erkek, dişi fareyi küçümseyerek süzdükten sonra, gürlemiş:

— Hadi be sende... Şimdi sana kim bakar. Ben kedinin hakkından gelmeye gidiyorum

⁂

— *Böyle fırsat kaçırılır mı? Fıkra hatırlamazsam hâtıra anlatırım.*

Sadettin ERBİL

Su!

Türk sahne ve perdesinin en sempatik sanatkârlarından Salih

OKUYUCULARIMIZDAN FIKRALAR

Saç!

Yeni evli bir çift trene binmişler, Ankara'dan İstanbul'a gidiyorlarmış. Kompartımanda kimse yok diye sevinirlerken yaşlı bir adam gelip karşılarına oturmuş. Yeni evliler, hareket ettikten sonra, uyusa da biraz sevişsek diye adamın gözünün içine bakmaya başlamışlar.

Tren Polatlı'yı geçtikten sonra kadın artık dayanamıyor, esneme taklitleri yapmaya başlıyor. Bir müddet sonra da adam karşılarındaki sıraya uzanıp gözlerini kapatı-

yor. Kadın usulca uzanıp adamın saçından bir kıl koparıyor ve uyuyup uyumadığını kontrol ediyor. Bakıyor tamam. Kendisini kocasının kollarına bırakıyor.

Sabahleyin tren İzmit yakınlarındayken adamcağız hafif kımıldıyor. Yeni evliler de henüz uyanmış gibi doğrularak karşılarındaki ihtiyar yolcu ile konuşmaya başlıyorlar. Lâf lâfı açıyor ve gelin:

— Bey amca siz sık sık seyahat eder misiniz? diye soruyor.

Adam bu sefer taşı gediğine koyuyor:

— A evlâdım, ben sık sık seyahat etsem başımda saç mı kalırdı?!...

Altan AKMAN

⁂

Annemin mesleği

Çok mutaassıp bir din adamının karısı ölür. Adam bekâr kalacak değil ya. Arkadaşları mahalle komşularından bir dul kadının çok namuslu, çok iyi olduğunu söylerler.

Kimsesi de yok. Bir de evi var, deyince adamcağız evlenmeye kararını verir. Düğün dernek tamam olur.

Bir hafta sonra çıtı pıtı, gözler boyalı bir kız çıka gelir. Adamcağıza «Bu da sizin kızınız» derler. İster istemez ka-

bul eder. Fakat merak da ettiğinden kıza sorar:

— Kızım bir haftadır nerdesin?

Kız:

— Barda çalışıyorum, der.

Adamcağız afallar. Kendi kendine söylenir: «Bu kadını çok namuslu, çok iyi dediler, kızı barlarda çalışıyor.»

Sonra kıza:

— Kızım der, sen bu işleri bırak, öyle şey olmaz.

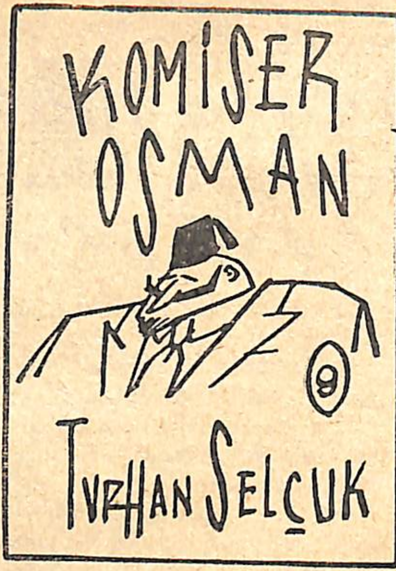
Kız güler:

— Bırakamıyorum.

— Niçin?

— Annemin mesleği de ondan!

Muzaffer DEDEBAŞI

KOMİSER OSMAN
TURHAN SELÇUK

KORKUP SENİ GÖNDEREN USTANA DA SIRA GELECEK TAHİR BEYFENDİ. NE BEKLİYORSUN DİZLERİNİN BAĞI MI ÇÖZÜLDÜ?..

ŞAKACI ADAMSIN DOĞRUSU.. ANLAŞILAN ÇENE SİLÂHŞÖRÜSÜN SEN. VAR GİT EKSİKETEKLERLE YARIŞ.
NE LÜZUMU VAR KARŞIMDA SEN DURUYORSUN YA.

HÜCUMA GEÇME SIRASININ GELDİĞİNİ HESAP EDEN ZEKİ VE TECRÜBELİ KOMİSER, CÜMLESİNİ BİTİRİR BİTİRMEZ, GALATALIYA BİR OSMANLI TOKADI SAVURUR —
AL BAKALIM, BİR CİBALİ KAPI TOKADI. VERESİYE DEĞİL BU. SENDE KALACAK.

FIRSATÇI ADAMMIŞSIN. HAYATIMDA YEDİĞİM İLK TOKAT BU. FAKAT SENİN ATTIĞIN SON TOKAT OLACAK. KELİMEİ ŞAHADET GETİR.
BIÇAKLA DÖVÜŞMEK İSTİYORSUN DEMEK. BEN KİBAR ADAMIMDIR. TEKLİFİNİ KABULEDİYORUM.

SEYİRCİLER BİRDENBİRE HEYECANLANMIŞLARDI. YILLARYILI İSTANBULU HARACA KESMİŞ OLAN ÜÇ ADAMDAN BİRİ OLAN SİVRİ TAHİRİ YERDE GÖRMEK AZ ŞEY DEĞİLDİ. —
BU TOKADI BİZ YESEYDİK DOĞRULAMAZDIK. TAHİR YIKILDI AMA KALKIYOR.
YENİBAHÇELİ VE ARKADAŞLARINA KAFA TUTAN İLK ADAM!
YANDI OSMAN. BIÇAKTA SİVRİ TAHİR'İN ÜSTÜNE YOKTUR.

TEBDİL KOMİSER SÜRATLE BIÇAĞINI ÇEKER. VAZİFE UĞRUNA BİR ÖLÜM KALIM SAVAŞINA GİRER...
KİBARLIK BUDALASI. ARKADAŞINI ÖLDÜRMEDİM AMA SANA MERHAMET ETMİYECEĞİM.
FETTULLAHI YARALAMASAYDIN EL ÖPTÜRÜR SENİ AFEDERDİM. CEZANI ÇEKECEKSİN!

ÇOK İYİ BIÇAK KULLANAN VE ÇOK ÇEVİK OLAN SİVRİ TAHİR UMULMADIK BİR ANDA TERS BİR HAMLE İLE OSMANIN SURATINI KANA BULAR.. —
TURHAN
YANDI OSMAN.. BAŞINDAN BÜYÜK İŞE GİRMİŞTİ.
İMZAMIN İLK HARFİ BU. İKİNCİSİNİ DE ARZU EDER MİSİN SAKALLI?
HIHHH!.. BERBERLİK ETTİĞİNİ BİLMİYORDUM. YOKSA SAKALI DÜZELTMEDEN GELİRDİM.
DEVAMI VAR

Selâmi İzzet Sedes

ROMAN

— 11 —

«Beş kıtanın hiç bir yerini görmemek bir insan için yakışık alır mı? Bunu elinde görmek imkânı olup da görmeyenler için söylüyorum... Bizim çok şükür imkânımız var. Her yıl, az bir parayla her istediğimiz yere gidebiliriz. Avrupayı da görebilirim, Amerikayı da. Gel gelelim, buradan bir yere kımıldamamız kabil değil. Varsa İçmeler, Yoksa İçmeler. İçmelere gittik mi, dünya Nebilin oluyor.

«İnan Neriman, o hâle geldim ki, büyük sahraya gider misin? deseler, tereddütsüz:

«— Giderim... diyeceğim.

«Afrikaya git deseler, durmadan giderim. Şu gece gündüz görmekten usandığım manzaradan kurtulayım da isterlerse beni Kamçatkaya götürsünler, razıyım.

«Ruhun gıdası yalnız müzik değilmiş, ruhun asıl gıdası her halde seyahat, dünyayı dolaşmak, dünyayı görmek, memleket tanımak.

«Bu ihtiyacı Nebil duymuyor, duymadığı gibi ihtiyaç olduğunu da kavramıyor.

«Nebil nasılsa bir İçmeler öğrenmiş, hayatımın bütün değişikliği, ömrümde gördüğüm başka yer İçmeler, varsa İçmeler, yoksa İçmeler... Yolculuğumuz, uzun gezintimiz, safamız, keyfimiz hep İçmeler.

«B yıl da gideceğimizi anladım, yine yol İçmelere göründü. Yine o cefaya katlanacağım Nerimancığım, yine Tuzlada, bir takım hasta adamlar arasında, hastalıklı kadınlar içinde dert dinleyip çile dolduracağım... Ne dolmak bilmez çilem varmış...

«Bugün sofrada sordum:

«— Bu mevsim İçmeler var mı?

«Bunu sorduğuma çok şaşmış gibi gözlerini açıp yüzüme baktı:

«— Sormaya hacet var mı? dedi, elbette gideceğiz.

«İçime de kurt düştü doğrusu, kendini olduğundan fazla hasta sanıyor gibi geldi bana... Hani hastalık hastaları vardır ya, galiba Nebil de yaşlandıkça hastalık hastası oluyor.

«Hem ne yapayım, nihayet yirmi yıllık kocam, İçme sularının sağlığına faydalı olduğuna inanmışsa, İçmelere gidince kendinde bir iyilik hissediyorsa, çaresiz fedakârlığa, beş on gün Tuzlada çile doldurmağa, elâlemin derdini dinlemeğe katlanacağım. Herhalde İçmelerden fayda görüyor ki, her yıl mutlaka gidiyor, faydasını görmemiş olsa, elbette o da sıkıntıya katlanmaz, gitmez... Dediğim gibi, sağlık meselesi olmasa dayatacağım, ne edeyim ki, Nebilin sıhhati bahis konusu...

«Bu son günlerde bir de köpek merakına düştü. Sokakta bulduğu bir köpeği peşine takıp eve getirdi.

«Yalan söylemiyeyim, köpeği görünce pek şaşmadım, bir kaç gündür eve köpek getirmesini bekliyordum.

«— İçine mi doğdu?» diyeceksin.

«Hayır, falcılığım yoktur, kehanet sahibi, keramet sahibi de değilim. Ama Nebil son günlerde tutturdu:

«— Sen geceleri korkuyorsun değil mi?»

«Diye sorup duruyordu.

«— Hayır, diyordum, korkmuyorum, bunu nereden çıkarıyorsun?

«Nebil ısrar ediyordu:

«— Haydi itiraf et, bunda ayıp yok, korkmak ayıp değildir.

«— Korkmuyorum canım.

«— Ama kurşun gibi uyuyorsun diyorsun.

«— Bundan ne çıkar? Doğruyu söylüyorum. Kurşun gibi uykun var, top atılsa duymayacaksın.

«— İşte bu: Eve hırsız girse duymayacaksın... demektir.

«— Bu demek olduğunu senden duyuyorum.

«— Yalnız bu demek değildir, korkuyorsun demektir. Haydi haydi itiraf et, geceleri korkuyorsun...»

«Nihayet sabrım tükendi:

«— Evet, korkuyorum, dedim.

«— Ha şöyle, itiraf et...

«Gözlerinin içi parladı, sevindi. Demek ki, bana bunu zorla söyletmesinin bir sebebi olsa gerekti.

«Bu sebebi keşfetmekte güçlük çekmedim: Kocam bir av köpeği almak istiyordu. Av köpeği bekçilik etmezdi. Eğer bu iğrenç köpeği, pis, pireli av azmanı sokak köpeğini hiç bir sebepsiz getirseydi, ben pek tabiî ki, itiraz edecektim, o da:

«— Köpeği ben kendim için getirmedim, senin için getirdim, diyecekti.

«Ben şaşıracaktım:

«— Benim köpeğe ihtiyacım yok..

«— Nasıl yok, geceleri korkuyorsun...

«İşte mesele bu... İsteğini, sanki benim isteğimmiş gibi yerine getirmek.

«İşin kötüsü, daha beteri var. Ben geceleri mışıl mışıl, hiç uyanmadan, deliksiz uyurdum, köpek geldi geleli belki on defa uyanıyorum, arada bir kaşınıyor, arada bir havlıyor, köpek kaşındıkça, havladıkça uyanıyorum...

«Bir de yeni aşçı kadın tuttuk, ismini değiştirtmeye kalkıştı...»

Mektup devam ediyordu ama, Mustafa mektubu Nerimana verdi:

— Müşfika muhakkak sabah akşam havuç yemekten de bıkmıştır...

Elele tutuştular.

İçleri biraz rahat etti, geniş, rahat nefes aldılar: Demek ki, kötü diye tanıdıkları insanlar, sandıkları kadar fena insan değilmiş.

Neriman düşündü:

«— Müşfikayı sevmekte haklıymışım... Bundan sonra Nebilden de uzak durmam...»

Mustafa düşündü:

«— Nebil, tahmin ettiğim, bildiğimden de iyi insanmış... Bundan böyle Müşfikaya soğuk davranmam...»

Neriman sordu:

— Yarın nereye gideceğiz?

— Nereye istersen...

GERDANİYE PUSELİK

Nerimanla Mustafanın buluşmadıkları gün yoktu, her gün, hattâ bazan sabahtan akşama kadar beraberdiler.

Mustafa büro işlerini telefonla hallediyor, kocasiyle babasından gelir sahibi olan Neriman, geçim sıkıntısı çekmediği için vaktini gezmekle geçiriyordu.

Bir gün, yine Neriman:

— Yarın nereye gideceğiz? diye sorunca, Mustafa güldü:

— İstanbul kazan, biz kepçe:

Dolaşmadıkları, gidip görmedikleri yer kalmamıştı. Bentlerden, Kavaklardan Çekmeceye, Pendikten Çamlıcaya kadar, gidilecek her yere gidiyorlar, her yeri beğeniyorlardı. Her ikisinin de cebi dolu olduğundan, her ikisi de biribirini sevdiğinden, onlara samanlık seyran oluyordu.

Fakat garip değil mi? Ne Neriman evlenmekten konuşuyor, ne de Mustafa evlenmekten söz ediyordu. Buna rağmen aralarında bir gönül anlaşması vardı, törensiz, davetsiz, sessiz sadasız nişanlanmışlardı.

Aralarında artık hiç bir etiket kalmamıştı.

Senli benli olmuşlar, biribirlerine bütün hayatlarını anlatmışlar, sırdaşlık etmişler, can ve gönülden anlaşmışlardı.

Ama daha hiç öpüşmemişlerdi. Öpüşmek iki gönülü perçinleyen bağdır.

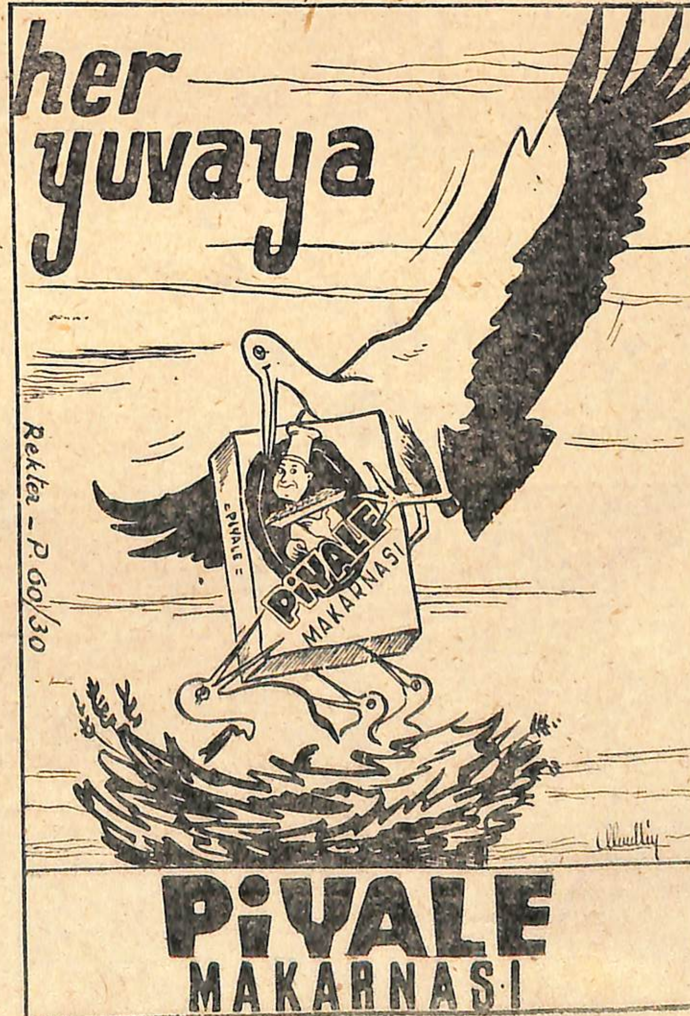
Nisan başlarında bir gece...

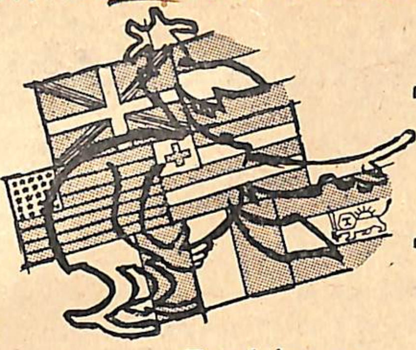
Ay ışığı pırıl pırıl.

Mustafa, ilk defa Nerimanın beline kolunu doladı:

— Ay ışığının havanda dövülmüş billûr ışığına bürünelim mi Neriman? diye sordu.

(Devam edecek)

Milletler Gülüyor

Tavuk hırsızı

Hücreye girmiş günah çıkartıyordu:

— Ben bugün bir tavuk çaldım peder!

— Çok fena, çok günah!

— Peki tavuğu size vereyim öyleyse aziz peder...

— Ben çalınmış mal kabul etmem; tavuğu sahibine götür geri ver!

— Vermek istedim kabul etmedi peder!

— Öyleyse kendine alıkoyabilirsin!

— Teşekkür ederim sevgili peder...

Ve rahip o akşam evine döndüğü zaman kümesindeki tavuklardan birinin yerinde yeller estiğini gördü.

Mes'ut gün!

Biri, arkadaşına:

— Azizim, seni tebrik etmeme müsaade et; bugün senin hayatının en mes'ut günü herhalde, öyle değil mi?

— Fakat, ben yarın evleniyorum!...

— Biliyorum birader, biliyorum...

Tarihî hediye

Bir mizah yazarı, tanıdığı bir kadına:

— Kürkünüz çok güzel bayan Jones, güle güle giyin!

— Çok mersi; kocam bu kürkü bana otuz beşinci yaş günü dolayısiyle hediye etti...

— Yaaa... Doğrusu çok dayanıklı kürkmüş bayan Jones.

Dedektifin raporu!

Tanınmış bir avukat, bir artisti sevmiş, onunla evlenmek istiyordu. Fakat kadın hakkında esaslı bir tahkikat yaptırmak istedi ve bir dedektif tuttu. Dedektif bir müddet sonra şöyle bir rapor verdi: «Bu kadının çok temiz bir şöhreti vardır ve çok namuslu tanınmıştır. Yalnız mâzisinde bir tek karanlık nokta vardır. O da son zamanlarda şöhreti şüpheli olan bir avukatla sık sık görülmeğe başlamış olması.»

Mikrop!

Nâzik kasiyer, maaşını ödediği memura:

— Mikroptan çekinmezsiniz değil mi? dedi. Bu paralar biraz kirli ama mikroplu değillerdir.

Memur güldü:

— Niçin korkayım; benim maaşımla bir mikrop dahi yaşıyamaz ki!...

Sovyet ihtilâlinin yıldönümüne hazırlık!

Kruçef — Çok parlak olsun!.

KOCAMAN LAFLAR

★ *Eğer bir muharrirden aşırırsanız bu hırsızlık olur; yirmi muharrirden alırsanız ona araştırma denir!.*

★ *Bekâr; işine gitmeden önce sadece bir kişilik kahvaltı hazırlayan kimsedir.*

★ *Kötümser: At yarışlarından evine dönen bir iyimser.*

★ *«Bizim gibi Ruslar da Amerikan kovboy filmlerini çok sevmektedirler; yalnız onlar bu filmlerde Kızılderililerin tarafını tutarlar.»*

Bob Hope

★ *İyi bir adam hakkında fena bir şey söylemektense, fena bir adam hakkında iyi bir şey söylemek daha iyidir!*

★ *Ekseriya halkadaki son anahtar kapıyı açar.*

Fakirlik

Vermontlu bir Yankee ile bir güneyli alay ediyordu:

— Doğrusu bu memlekette nasıl karnınızı doyurabiliyorsunuz hayret; şu araziye bakın, hep kaya ve taş...

Yankee cevap verdi:

— Ben sandığınız kadar da fakir değilim mister; bu cenabet çiftliğin sahibi ben değilim!

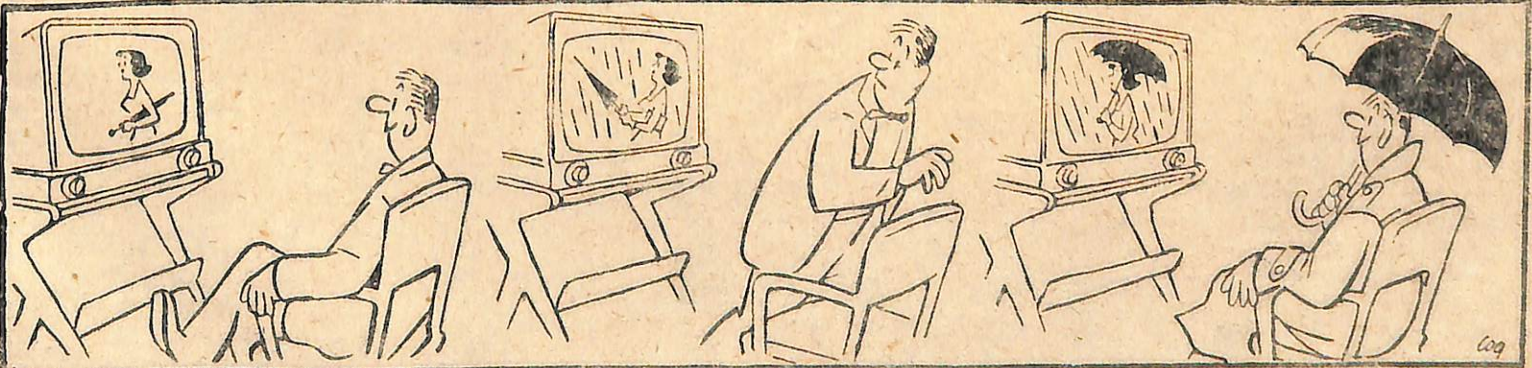
Verilecek bir şey...

Genç hekim ciddî bir tavırla başını salladı:

— Çok müteessirim ama, sizin hastalığınız galiba kızıl ve bu da bildiğiniz gibi çok bulaşıcı bir hastalıktır.

Yataktaki adam, bu sözler üzerine karısına dönüp:

— Karıcığım, dedi; öyleyse alacaklılarım gelecek olurlarsa onları içeri alabilirsin... Eh, nihayet kendilerine verecek bir şeyimiz bulundu!...

YAZISIZ

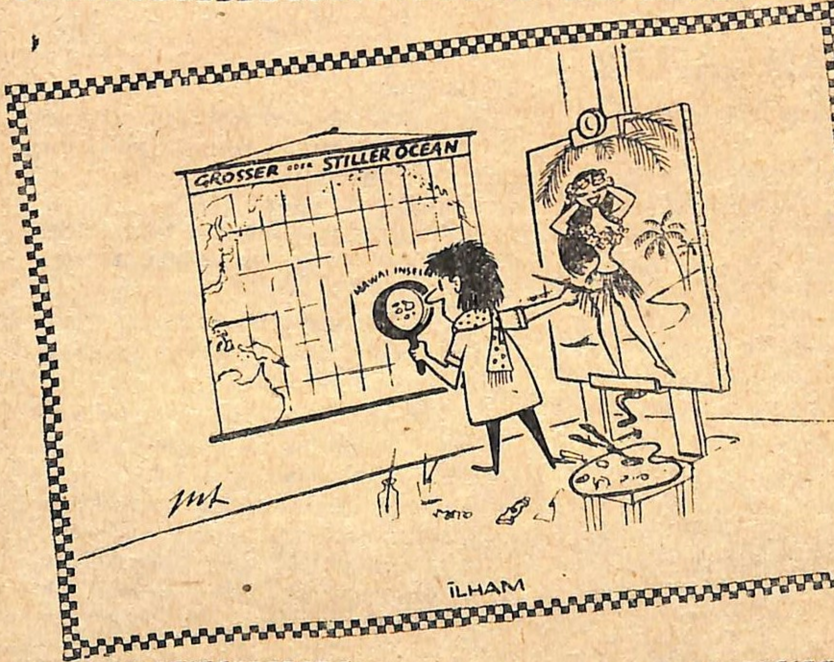
DÜNYA KARİKATÜRLERİ

YAZISIZ

—NE DEDİN, NE DEDİN? YEGÂNE SERVETİN BEN MİYİM?.. BANKADA HİÇ HESABIN YOK MU?..

İLHAM

AİLE SOHBETİ

—ULAN BU KÜPELERİ BENİM ŞEREFİME Mİ TAKTIN?..

—BİR ZİYARETÇİ BAYAN... İSMİMİ BİLMEZ DEDİ, BUNU GÖNDERDİ...

GÜMRÜK MUAYENESİ

Boşuna kafanızı yormayınız

Birikmiş paranız için:

YAPI ve KREDİ BANKASI

En zengin İKRAMİYELER	En yüksek FAİZ

Akbaba

— Patron mu ?.. İhtiyardır... Ben onun yardımcısıyım !...

— İl Travaso —